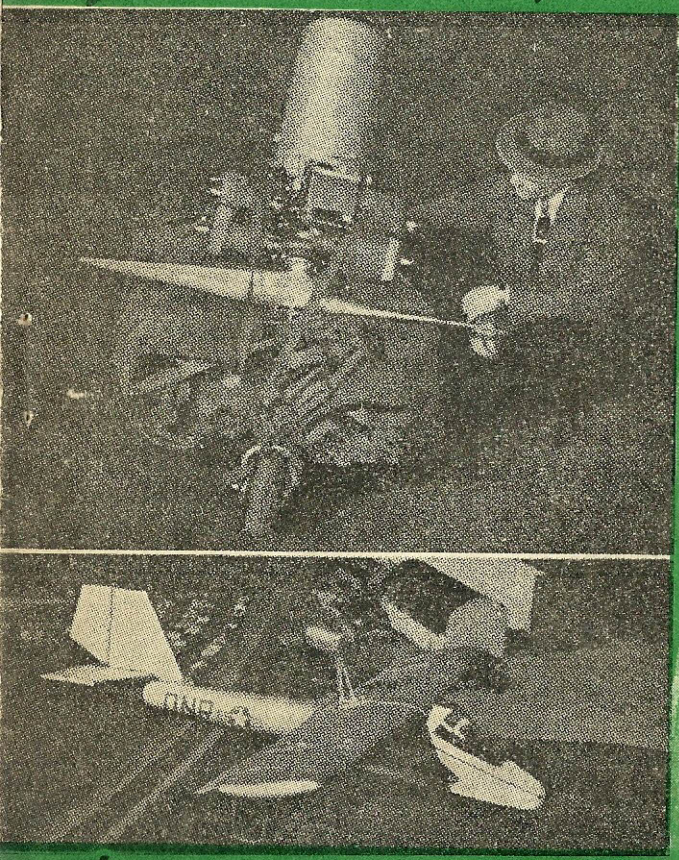

צקלון

צבא הגנה לישראל
הוצאת "מערכות"

צקלון

לקט תרגומים

תוכן הענינים

ארגון הרגלים ללחימה בעידן הגרעיני	
חלק ראשון: המחלקה-המוגברת הקול' ו'.ד. פרוסט	3
הפטרול שלא יאמן הגני-בריג' ס. ל. א. מרשל	15
עקרונות המודיעין הגני-בריג' ח. פלאט	27
מפתח „צקלון” לשנת 1958	33

צבא הגנה לישראל
הוצאת „מערכות”

„מערכות”

בית ההוצאה של צבא הגנה לישראל

עורך ראשי: סא"ל אלעזר גלילי

סגן עורך ראשי: סא"ל גרשון ריבלין

„מערכות”: קצין עריכה סרן משה ברימר

„צקלון”: קצין עריכה שרגא גפני

ספרים להנצחת החייל: העורך ראובן אבינועם

מוכירת המערכת: מרים נתנאל

המנהל: יוסף דקל

עוזר למנהל: יוסף אלקוני

המערכת והמנחלה, הקריה-ת"א, רח' ג' מס. 1

תמונת השער

„אינפלאטופלן” — מטוס-מתקפל אמריקני

ריקני חדש

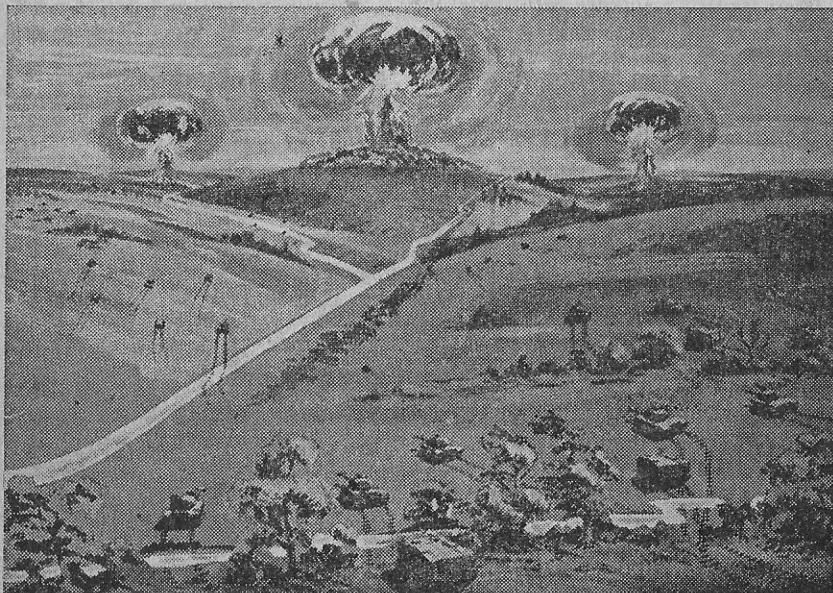
מפעלי „גודיאר” למטוסים פיתחו בשביל הצי האמריקני מטוס-מתקפל-ומתנפח חד-מושבי (ראה תמונת-שער עליונה), בעל מנוע בן 43 כוחות-סוס. גם בעזרת שואב-אבק ביתי רגיל הוא ניתן לניפוח עד למלוא ממדיו, ותוך דקות ספורות הוא מוכן להמראה (ראה תמונת-שער תחתונה). בתמונה שבעמ' 26 נראית נוסחתו ההדישה-יותר — „אינפלאטופלן” דר-מושבי.

ארגון הרגלים ללחימה בעידן הגרעיני

מאת הקולונל ז'. ד. פרוסט

חלק ראשון: המחלקה-המוגברת

במוחות רבים מתרוצצים ספקות בדבר ארגונו של הצבא הבריטי למערכה. לפי יעצה, לאחר תקופה של ניסויים ומשגים, שורת בבריטניה אופנת „החטיבה המוגברת“ ואילו הארגון הדיכויני נשמר בבריטניה רק בשביל תפקידים מסוימים. סבורים כי מפקדות של קורפוסים תשלוטנה במידה רחבה בניצוח על המערכה, ובמרבית הזמן תעמודנה במגע ישיר עם החטיבות-המוגברות. זהו פתרון ארצי בלבד. הצבאות בעלי-בריתנו והצבאות העלולים להיות יריבינו — גם הם מחפשים

במלחמה גרעינית... נעמוד מול אויב שיהיה מסוגר בשריונו

מקורות ומחברים

(הארות והערות לקורא)

ארגון הרגלים ללחימה בעידן הגרעיני מאת הקול' ז'. ד. פרוסט

המחבר מציג את הבעיות האופרטיביות והטקטיות אשר בפניהן יעמדו כוחות נאט"ו באם תפרוץ מלחמה גרעינית בינם ובין יריביהם האפשריים, ומציע לארגון את צבא-היבשה המערבי באורח שיאפשר לפתור פתרון תכליתי בעיות המורות אלה, הנובעות בראש ובראשונה מנחיתות המערב בכוח-אדם ובחימוש לא-גרעיני. גישתו של המחבר לנושא גורלי זה היא עניינית ביותר. תחילה הוא שואל מה ידרש מיחידת-המשנה הקטנה ביותר לעשות, ומשיב על כך; לאחר זאת הוא מציע את הרכבה וחימושה המתאימים ביותר, ועובר ליחידה הממונה עליה — וכן הלאה. בחוברת זו מתפרסם חלקו הראשון של מאמרו, ועניינו, „המחלקה-המוגברת“.

מערכת „צקלון“ מביעה את תודתה, על ההיתר לפרסם מאמר זה, למערכת כתבה-העת הצבאי הבריטי, שמתוכו תורגם — „הרגלי“

(„THE INFANTRYMAN“)

הפטרויל שלא יאמן, מאת הגנרל-בריגדיר ס. א. קרש

מתוך הספר „גבעת קדלה-חזיר“, המגולל פרשת לחימה כבידה ביותר — ומאלפת ביותר — ממלחמת קוריאה, מובא כאן פרק המתאר פטרול לילה יחיד-במינו. ייחודו של הפטרול בא לו משום הישגיו הנדירים, שהושגו על אף שכל אנשיו כולם טבלו בו בפעם הראשונה בחייהם באש; היו אלה חבשים, מן הגדוד שתרמה חבש לכוחות האו"ם בקוריאה — אנשים שהשכלתם הכללית אפסית, אבל סגולות הלחימה שלהם, וכוחר הסתגלותם ללחימה הדישה ולכליה — מופלאים ממש.

המחבר הוא בחיר כותבי פרשות-הקרב של ארה"ב, איש המתוה דרכים חדשות ותכליתיות יותר לרשום ההסטוריה הצבאית, ובעל עבודות נודעות בסוגיית האדם בקרב ובחינות אחרות של הלחימה; רבות מעבודותיו — וביניהן כתבות שלו על מלחמת סיני — ראו-אור בפרסומי „מערכות“; בקרוב יצטרף אליהן גם הספר „גבעת קדלה-חזיר“, המתורגם עתה לעברית. שמו במקור

„PORK-CHOP HILL“

עקרונות המודיעין מאת הגנרל-בריגדיר ואשינגטון 94ט

המחבר, שהוא בר-סמכא אמריקני נודע במודיעין אסטרטגי, מעלה בעקבות „עקרונות המלחמה“ הצעה ל„עקרונות המודיעין“, תשעה במספר, שיהיו נר לרגלי העובדים בשירות זה.

המאמר שאוב מתוך ירחונו של ביה"ס לפיקוד-ומטה האמריקני, „ההשקפה הצבאית“

(„MILITARY REVIEW“)

עדיין אחר הפתרון הנכון. יתכן שהסיבה האמיתית לקשיים בהסקת מסקנה גמורה ומגמרת היא שאף על פי שהוקדשה מחשבה רבה לתפקידן של עוצבות, לא ניתן שיקול מספיק למה שיהא על יחידות המשנה שלהן לעשות בממש.

יודעים אנו, שאם יהא עלינו ללחום מלחמה גרעינית, באיזור מערב אירופה, נעמוד מול אויב שהוא מסוגר, פשוטו כמשמעו, בשריונו — לרבות הרגלים והפלסים שלו. צבא זה יכלול עוצבות אמפביות, אשר יוכלו לחצות את הנהרות בלא להמתין לגישורם, וכן יהיה לו מספר רב של גייסות מוטסות, שיוכלו להעמיק חדר מעל ואל שטחינו המוגנים. מעלה מזאת, צבאו זה יהיה חמוש במלוא כלי הנשק הגרעיניים, וכל יעדי העלולים כבר יהיו מסוירים ומטווחים במפורט. יהיו לו לאויב סוכנים בשפע שידוחו לו על תנועותינו, ותהיה לו עדיפות מקומית באויר, שתאפשר לו לצפות עלינו; ולבסוף, במספרו אפשר שיעלה עלינו ביחס של עשרה לאחד בטנקים, וביחס לא קטן בהרבה מזה ברגלים.

בשביל לנגוד יריב אימתן זה יש לנו מספר זעום של חטיבות רגלים. שמוגו בהן יחידות שריון, אלא ששריון זה יהיה מרותק במידה רבה להגנה הנגד־טנקית. הרגלים הנם מיושנים במידה המצריכה אותם עדיין לצאת למלחמה ברגליהם. כלי התעבורה שלהם אינם משוריינים, ופגיעים מאוד להתקפה גרעינית. הארטילריה המסייעת להם גרורה, וכאשר היא מחופרת — מעשה הכרוך במאמץ רב — היא מאבדת את מעט הניידות שלה. בנוסף לחטיבות רגלים אלה מצוי מספר מועט מהן של חטיבות שריון, אשר להן יש רגלים משוריינים בתוכן, ביחס של אחד לשלושה.

יתכן שתהיה לנו העדיפות במשאבים גרעיניים ברם, משום עדיפותו המספרית הגדולה וכל האויב לנוע קדימה בחזית רחבה, ולנצל את כל דרכי־הגשה האפשריות — ומשום מספרו הרב, שפעת שריונו, ניידותו הגדולה־יחסית ועדיפותו בעצמת־האש, יקשה מאוד לעצור אותו, בלתי־אם אצל קו־נהר או שדות מוקשים גדולים. ואין כל זה בא לומר, שאין אנו יכולים להשהות אותו להסב לו אבידות בשטחים אחרים, אולם כלי־הנשק הגרעיניים שנפעיל נגדו יהיו תכליתיים ביותר רק כאשר יעצר עלידי מכשול, או ימצא דחוק בשטחים מסוימים, או יהיה מרכז עדיין כוחותיו, כשהוא בודאי בלתי מחופר, ומיטב פלסיו, כפי שיש להניח, חשופים במידה מסוכנת לפגיעה, בעסקם בגישור, בהתקנת אסדות, או בפריצת שדות מוקשים.

ארגון עוצבותינו לקרב

על כן הבעיה הראשונה במעלה היא, כפי הנראה, כיצד לארגן, לחמש ולצייד באורח הטוב ביותר את עוצבתנו, כדי שתוכלנה להתפרס פריסה רחבה לאורך מכשול, לצפות ולמסור אתראה מוקדמת, לזרוע מוקשים, לשכלל מכשולים במהירות הגדולה ביותר האפשרית, וכן שתהיינה בעלות עצמת־האש המכסימלית האפשרית.

עשויות לטפל במהירות ובתכליתיות בהסתננות אויב, להכחיד גייסות מוטסות של האויב בטרם יהפכו לצרה־צוררה, להתרכז במהירות לשם התקפות־נגד, ולהתפורר אחר כך באותה מהירות עצמה; ולבסוף — שתוכלנה להפסיק קרב ולסגת במהירות הגדולה ביותר האפשרית, כדי להיות שוב מוכנות ומאוזנות־בכוחן על מנת לחזור על ביצוען אצל מכשול אחר.

בסקרנו את חטיבת הרגלים, את הגדוד, את הפלוגה ואת המחלקה, הנהוגים כיום, אין אנו יכולים לומר אלא בדוחק, שהם עונים על הבעיה הראשונה במעלה האמורה. עדיין שוררת ההלכה הטקטית האומרת כי עמדות הגדוד יהיו דחוסות לתחומיו של שטח בעל חזית־מוחזקת בת 1100 — 900 מטרים, וכי יהיו פוערים גדולים בין הגדודים. מכל מקום, פירושו של דבר זה הוא שהנגד כמזמין את האויב שיגלה את מערכך לפרטי־פרטיו, יתקוף אותך בכוחות עודפים במספרם וישמידך באמצעים גרעיניים. עדיין על הרגלים לצעוד, כשעצמת־האש שלהם מוגבלת חמורות לאותה כמית של תחמושת שביכולתם לשאת עמם, שכן כלי־רכבם, "רכי־העור" (כלור־מר — הבלתי משוריינים) הכרח יהיה להשאירם בריחוק רב מאיזור המערכה. אם יידרשו הרגלים לנוע במהירות למרחק איוה שהוא, יהא עליהם או לרכב על טנקים, שייתכן ולא יעמדו לרשותם לצורך זה, או לנסוע בכלי־רכב גדולים, בלתי נוחים לתמרון, בלתי־משוריינים, שבדרך כלל הנם כפופים לדרכים. גם כך וגם כך יהיו פגיעים מאוד לכל הצורות של פעולות האויב. כמעט כמעשה־יאוש מתכננים עתה גרור־ידי גלגליים¹ לשימוש על ידי הרגלים, וקיימת הצעה שתחבורת־מנוע תקוצץ עוד יותר. אך כל קיצוץ ברכב־המסע, המוגבל זה מכבר, יקצץ גם את עצמת־האש, שכן מספר כלי־הנשק שבהם חמושה יחידה אינו משנה ולא כלום — התחמושת המצויה לה תקבע את תכליתיותם של כלי נשק אלה. כל יחידה הנאלצת לסמוך רק על כמות התחמושת שיכולה היא לשאת על עצמה או לגרור בנגררים, תהיה ברת־שימוש זמן קצר מאוד.

בזכרנו כי יחידות־המשנה שלנו תהיינה זקוקות לעצמת־האש הגדולה והתכליתית ביותר האפשרית, לתקשורת ללא פגם, לניידות הגדולה ביותר האפשרית ביחד עם מחפה נאות בעת התנועה — עלינו להודות בגלוי שהרגלים שלנו מאורגנים, חמושים ומצוידים באורח בלתי־נכון לחלוטין, לשם ביצוע המשימות שתדרשנה מהם במערב אירופה.

ניידות

הדרך האפשרית היחידה להעניק לרגלים את המחפה המספיק ואת הניידות הדרושה היא לצייד את כל יחידות־המשנה במגינים־תרמיים² ניידים.

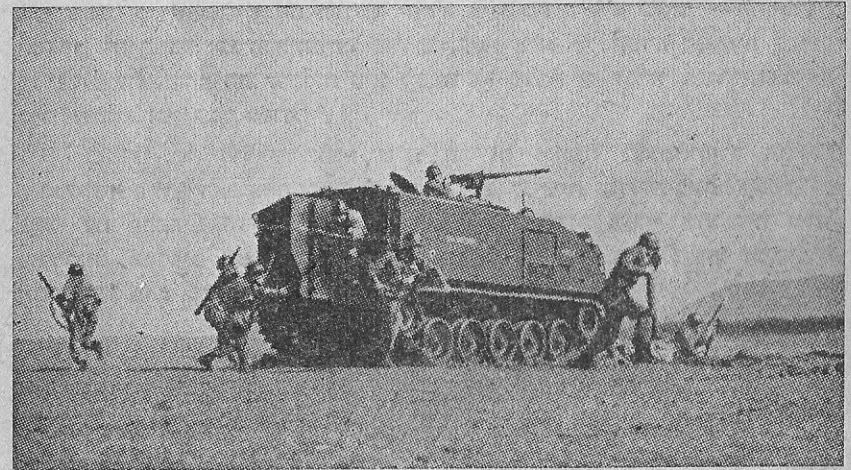
¹ ראה תמונות־השער, ב"צקלון" 58. — המער.

² המגוננים בפני השפעות גלי חום הנוצרים בהתפוצצות גרעינית. — המער.

במילים אחרות — בנושאי גייסות משוריינים. לשם כך די בדגמים הפשוטים ביותר והזולים ביותר, שכן הרגלים יהיו נדרשים רק לעתים רחוקות, או כלל לא יידרשו, ללחום מתוך כלי-רכב.

בהיותן מצוידות כך, ורק כך, תוכלנה יחידות-המשנה של הרגלים לבצע את כל המשימות אשר תדרשנה מהן. הן תוכלנה לפעול כשהן פרוסות ברוחב הרבה יותר גדול מאשר רגלים צועדים, כיון שניתן יהיה להגיע במהירות כדי לתגבר אחת את האחרת, כדי לסייע זו לזו, כדי לערוך התקפת נגד אחת על עמדתה של האחרת, שנכבשה, או לסגת לאחר שהשהו את האויב שהייה ממושכת ככל האפשר.

רגלים המוסעים בנושאי גייסות משוריינים יוכלו ללחום מתוך עמדות מחופרות באותו אורח עצמו כמו רגלים רגילים, ואולם הודות לניידותם המצויה לרשותם בכל עת תמיד, אין כלל צורך שיהיו מחויבים להחזיק אחיזה כה איתנה בקרקע שלהם. ניתן יהיה להשתמש שימוש הרבה יותר נרחב בעמדות חליפין, ועל כן יהיו לו למפקד יותר הזדמנויות להוליך שולל את האויב כאשר לעמדתו המדויקת ומיקומו. דבר זה יאפשר לו לצמצם את יתרונו של האויב כאשר לעדיפות מספרית. לעומת זאת, הרגלים הנעים ברגליהם, והמחויבים להחזיק איתנות בקרקע שלהם, הרי לאחר שעמדתם אוכנה יהיו תמיד עלולים להתקף על ידי הגייסות הניידים היריבים, בעלי העדיפות המספרית המצויה לרשותם מידית.

נושאי גייסות המשורין יאפשר לרגלים לבצע את משימותיהם החדשות.

רגלים בנושאי גייסות מש' יוכלו במידה גדולה יותר לעמוד כנגד חדירת אויב או כיתור מצדו, מאשר רגלים הנעים ברגליהם, כיון שלראשונים יהיו תמיד הניידות והמחפה, שיאפשרו להם להרחיק מן האויב או להבקיע ולעבור דרכו. הקצאת קבע של נושאי גייסות מש' לרגלים תזמן למפקדים בכל הרמות הזדמנויות רבות יותר לשמור, בטקטיקה שלהם, אמונים לעקרונות המלחמה. הגמישות המוגדלת בהרבה, הודות לניידות, תאפשר להם לרכז כוח כאשר יידרש, ולחסוך בכוח כאשר יידרש מאמץ קטן בלבד. היא תזמן להם יותר הזדמנויות להשיג הפתעה, כיון שלא עוד יהיו מחויבים להחזיק באורח כה נוקשה כבעבר בקרקע שלהם.

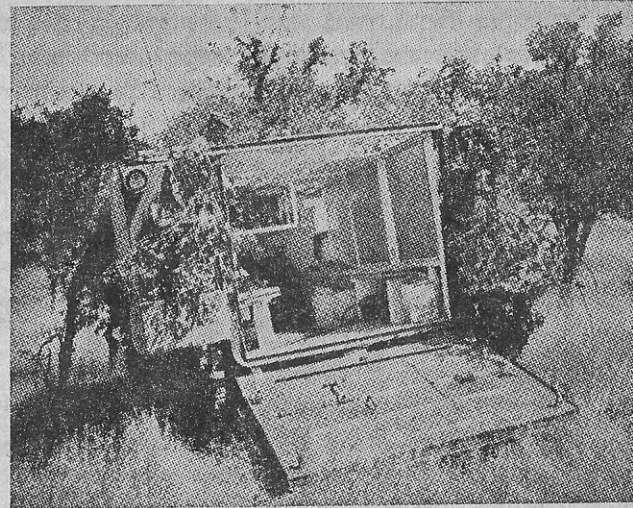
רוח גייסות

כל הקצינים והחיילים מיטיבים לדעת כי הדרך הטובה ביותר שלא ליפול קרבן לנפץ גרעיני היא שלא להיות בשום פנים ואופן יעד גרעיני משתלם. התחפרות יסודית במתחמי הגנה רגליים שתואיחם גלויים ומפורשים היטב כמוה כהזמנת האויב לתקוף מתחמים אלה במספר רב של גייסות ניידים ומשוריינים, שכמעט ודאי הוא כי ירעישו את הביצורים האמורים בכלי נשק גרעיניים, ובדיוק פגיעה רב, בטרם יסתערו. אין להניח כי אפשר יהיה לקיים רוח גייסות רמה בקרב מגינים שמוקמו כך. רגלים הנעים ברגל, החופרים שוחות או הטומנים מוקשים בשטח הפתוח — הנם הגוף הפגיע ביותר בשדה הקרב. רגלים מהטיפוס המקובל, שידעו עובדה זאת היטב, אין להאשימם אם לא יגלו רצון כאשר יידרש מהם לערוך מסע כנגד יעדים אלה ואלה, ולהעריך, להסתער, להתחפר ואחר כך לזרוע מוקשים, שכן אפילו יערכו פעולות אלה במחפה חשכה או עשן, לא תדרש אלא הערכת מצב נבונה מצד האויב כדי שיוכל להסב לתוקפים אותו אבידות הרסניות. אין להניח כי בתנאים כאלה תהיה רוחם של הגייסות התוקפים רמה.

הניידות בכללותה של יריבינו האפשריים מידתה כזאת, שתנועה רבה תדרש מצד הרגלים שלנו. בזירת כלי נשק גרעיניים תגבור דרישה זאת פי כמה וכמה, משום שהמצבים שיווצרו עלולים להשתנות במהירות רבה. רגלים, העמוסים לעיפה משום ריחוקם של כלי הרכב, "רכי העור" שלהם, יתייגעו במידה יתרה.

מצד שני, הרווח בגמישות, המושג מהסעת הרגלים בנושאי גייסות משוריינים, מניח לרגלים ללחום מעמדות וממוצבים הפזורים כהלכה.

ההקצאה הקבועה של כלי רכב בלתי פגיעים יחסית, תאפשר ליחידות משנה להיות בעלות תקשורת לטווח ארוך אמיתית ותכליתית, ובעלות מצבורים נאותים של תחמושת. פירושו של דבר הוא שכל יחידות המשנה יוכלו לנהל בעצמן

נושא גייסות משורין מוסוה, ממתין לשוב חייליו ומבטיח להם ניידות מוגברת. ארה"ב.

את אש הסיוע הארטילרית שתעמוד לרשותן לשם הגנתן עצמן. הן יוכלו למסור ידיעות מלאות ליחידות הממונות עליהן. כמו כן יוכלו להתמיד בפעולה תקופות ממושכות יותר יחסית, ומספרי האבידות שלהן יקבעו את משך התקופות הללו יותר מאשר קצב הוצאת התחמושת שלהן.

הגנה

העדיפות המספרית הגדולה של האויב תאפשר לו להתקדם על פני חזית רחבה. גם כוחותינו שלנו צריכים יהיו להתפור פזיור רחב למדי, כדי להתחקות אחר תנועות האויב ולהשהותו בדרכי-הגישה הרבות שתהיינה מצויות על פני החזית הרחבה. אין תועלת בהחזקת הרגלים שלנו מרוכזים כדי לנגוד בהם את איום האויב, כיון שאם נעשה כך, יתכן שלא יהיו לנו כלל לא האפשרות ולא שהות-הזמן, אשר נזדקק לה אם נרצה לפרוס את הרגלים בחזית רחבה, כשהם מסור ייעים סיוע חזק ככל האפשר על ידי חילות אחרים ונשענים על כלי-זין גרעיניים. והיה כי נצברו בשפע מערומי תחמושת, וכי נמצא הזמן להשלים את הביצורים ולהעלימם ולהתקין תקשורת — אזי יחידות-משנה של רגלים, בפריסה רחבה, יוכלו להפליא עשות. אם מספרים גדולים יחסית של האויב יושמדו על ידי כלי-זין גרעיניים שלנו, הכל יסתיים בכי טוב, אבל מאחר שיתקדם האויב כשכמעט כל צבאו מחופה בשריון, אין אנו רשאים לצפות לכך, כי נסב לו אבידות מכרעות, אלא אם כן נוכל לאלץ את הרגלים שלו לרדת מכלי-רכבם

ולנוע בשטח הפתוח. נוכל לעשות זאת על ידי החזקה במכשולים, אשר אותם לא יוכלו נושאי-הגייסות המשוריינים שלו לחצות, עד שיבנו להם גשרים, או ישאום באסדות, או יפרצו למענם פרצות בשדות המוקשים שלנו. מכאן משתמע ההכרח שהרגלים שלנו, שמלכתחילה נמצאו בפזיור רחב, כדי לצפות על המכשול ולכסותו באש, יוכלו להתרכז במהירות כדי להשמיד באמצעים מקובלים את מתקני הצליחה של האויב, או יוכלו להזמין מהלומה גרעינית כדי להשיג אותה מטרה. שכן תמיד תהיה המטרה להלום ברגלים של האויב ובפלסיו שעה שהם בלתי-מחופים על ידי איזה מחפה תרמי שהוא.

כדי להפיק את השימוש הטוב ביותר מכלי-הזין הגרעיניים שלו, על המפקד הנושא-באחריות לקבל ידיעות מלאות על כל תנועות האויב ונטיותיו בכל הזמנים ובשטח רחב-ידיים ככל האפשר. דבר זה מחייב שוב פזיור רחב של כל המשאבים המצויים למודיעין, אך גם מפנה את תשומת-הלב לצורך בתקשורת הרבה יותר טובה מזו שבנמצא עכשיו. השכלול החיוני כל כך לתקשורת ניתן יהיה להשיגו רק על ידי קבלת ציוד כבד יותר. הרגלים יכולים לקבל ציוד כבד יותר רק אם יקבלו כלי-רכב העשויים לשאת ציוד כזה, וכלי-רכב אלה, שיהא עליהם להמציא בשטח קדמי למדי, מובן מאליו שהכרח כי יהיו מצוידים במגינים העומדים בפני גלי חום.

עוללים לטעון כי רגלים ניידים, הפזורים ברוחב רב, לא יוכלו בלילה להחזיק בקרקע ולמנוע קרקע מהאויב. התשובה לטענה זאת היא שההחזקה בלבד בקרקע לא תהיה מטרתו של המפקד. המטרה תהיה להשמיד את האויב בכלי-נשק גרעיניים ויתכן מאוד כי הקרקע, אשר עד כה נחשבה חיונית למערכת ההגנה, תחשב מעתה לקרקע אשר עליה יושמד האויב. על כן ישמשו הרגלים יותר לצרכי מניעת דרכי-גישה מהאויב, מאשר לצרכי מניעת קרקע ממנו, ויבכרו להחזיק נקודות תצפית יותר מאשר נקודות חולשות, ויכסו מכשולים באשם יותר מאשר בגופם. קבוצות בודדות קטנות יחסית תדרשנה לשם כך, אך מובן מאליו שכל שיהיו כלי-זין אימתניים יותר, כן תהיינה קבוצות אלה תכליתיות יותר. ברור, איפוא, הצורך לארגן את הרגלים לקבוצות קטנות רכובות בנושאי-גייסות משוריינים. יחידת-המשנה הבסיסית של הרגלים היא המחלקה בת שלושים האיש. תחת פיקודו של קצין. ההסטרוריה גדושה ומלאה הישגי יחידות-משנה בגודל כזה. יתכן שנוכל לחמש ולצייד מחלקות-מוגברות בכלי-זין אדירי-עצמה די הצורך. והן תוכלנה להשיג תוצאות קלסיות כנגד כוחות בעלי עדיפות מספרית רבה.

ארגון להגנה: המחלקה-המוגברת

מימדי נושאי-הגייסות המשורין יקבעו לאחר מחקר יסודי. אולי יוקצו, וזה יהיה מצב אידיאלי, 3 כלי-רכב כאלה לכל מחלקה-מוגברת, וכל כלי-רכב

כזה יוכל לשאת שנים-עשר עד ארבע-עשר איש על ציודם המלא, מלבושיהם הנוספים, עודפי התחמושת שלהם ומזון למספר ימים. מכאן מסתבר שלא יהיו תובלת דגר א' ותובלת דרג ב' ברמת הגדוד, ושום כלי-רכב אחרים, זולת האמורים — במסגרת הגדוד. נושאי-הגייסות המשוריינים המחלקתיים יתוספו בנקודות תדלוק ומצבורי-תחמושת של החטיבה, לפי ההסדר שיעשה הגדוד. הפצועים יפוננו בהם לעורף. כל מלאכת הבישול תעשה על ידי אנשי היחידה עצמם, בשטח הקדמי. כתוצאה מכך מספרם הכולל של כלי-הרכב בגדוד לא יעלה על מספרם הנוכחי.

כדי להחליט אילו כלי-נשק ידרשו למחלקה-המוגברת כדי לבצע את משימותיה, נחוץ לשקול ולמצוא מהו טיפוס כוח-האויב העלול ביותר לבוא במגע עמה. בהניחנו כי האויב יפתח ראשון בפעולות האיבה, התשובה היא כי הגוש העיקרי של האויב יתקדם בטנקים ותותחים-מתנניים, כשהרגלים והפלסים שלו בנושאי-גייסות משוריינים. לכן על המחלקה להיות חמושה במיטב כלי-הנשק נגד-טנקים. מחמת המחפה בפני גלי-חום שמעניק לאויב שריונו, לעתים קרובות יהא זה מן הכובד להרעיש את עוצבותיו המתקדמות, הכוללות את כל סוגי החיל, בטילים גרעיניים; מכאן שכלי-נשק נגד-טנקים מקובלים יהיו חשובים כמעט ככלי-זינוק הגרעיניים, בשלבים ההגנתיים של מסע-מלחמה.

כיום מצוי מכלול שלם של כלי-נשק נגד-טנקים — החל במוקש וכלה בטנק הכבד. התכליתיים ביותר הם כמובן הללו העשויים להסב את הנזק הגדול ביותר, ואשר להם הסיכוי הגדול ביותר לקטול את הרכב המשורין של האויב בטוח הגדול ביותר האפשרי. ומזור למדי, ניתן לטעון כי שני כלי-נשק המצויים בשני קצות מכלול כלי-הנשק הנ"ט הנם התכליתיים ביותר מבחינות אלה. מוקשים עשויים לחסל — ולכל הפחות לשתק — את תכליתיותם של טנקים בטווחים הסופיים, כתנאי שיהיו מחופים באש, והתותחים שבטנקים הכבדים הנם המדויקים ביותר, בטוחים קיצוניים, מכל שאר כלי-הנשק הנגד-טנקים. כל אחד יכול לזרוע מוקשים, אולם המוקשים הם תכליתיים ביותר רק כאשר זורעים אותם בתיאום עם תכנית נאותה לחבלות ולמלכודות-פתאים, שרק פלסים מאומנים עשויים לבצעה. מכאן נובע שבשלבים ההגנתיים של מלחמה, אם ברצונו שהמחלקה-המוגברת שלנו תהיה אדירת-עצמה בכל הבחינות וכלל האפשר, הכרח הוא שגם תכיל יחידת-משנה פלסית ולפחות טנק כבד אחד.

הכנסתם של מספר פלסים מאומנים למחלקה-המוגברת הרגלית אינה מהוה בעיה, שכן הפלסים עשויים ללחום ולנהל חיי רגלים. ההכללה הקבועה של טנק כבד היא ענין שונה. הגם שנראה כי יש צידוק מלא לפרוס טנקים כבדים כך, שניתן יהיה להפיק שימוש רב ככל האפשר מעצמת-האש שלהם, הרי שהשימוש המכסימלי בניידותם יתכן ויגובל, אם יוקצו לתמיד למשימות

נגד-טנקיות. מפקדים בכל הרמות משתוקקים לנצל את ניידותם ולעיתים קרובות רצוי יהיה לרכוז לשם מבצעים מיוחדים. מעלה מזאת, הטנקים הנם פריט-ציוד יקר-מחיר ומורכב, המצריך השגחה ואחזקה ניכרות, ודברים אלה לא קל לעשותם כאשר הטנקים פרוסים בקביעות אצל הגייסות הקדומניים ביותר. מחמת גדלם הרבי-יחסית, אינם קלים להעלמה, ולעתים לא ניתן יהיה כלל להעלימם. על כן צריכה המחלקה-המוגברת נשק נגד-טנקי נוסף, העשוי להביס את כל הטנקים הכבדים של האויב ולהשמיד את נושאי-הגייסות שלו בכל הטוחים.

יתרון רב יהא בכך, אם כלי-נשק זה יהיה מתנניע, ואם ניתן לצות שלו מגן מפני גלי-חום, גם כאשר יופעל כלי-הנשק מעל כלי-רכב, וגם כאשר יורד מעליו ויחופר. יהא זה מעשי עד מאוד להרכיב קנה-ללא-רתע על כלי רכב משורין קטן — קנה שיירה טיל מיוחד — וכך יושג מבוקשנו. זאת ועוד: ציוד-לחימה שכזה יוכל לשמש גם במשימות אחרות, והכנסתו לחימוש היחידה תקל על הויתור על כלי-נשק אחרים, שלמעשה כבר הפכו לחסרי-תועלת בשדה-הקרב של המלחמה הגרעינית. מן הראוי לציין, כי מחמת זמן-מעופו הממושך וקצב-אש האיטי הנובע מכך, אין להניח כי הטיל המונחה יוכל אי-פעם לרשת את מקום התותח כנשק הנגד-טנקי הרגלי הראשון במעלה. כמו כן, זקוק הטיל המונחה למרחק מינימלי מסוים מן המטרה, ואין לקבל מגבלה זו, שכן הרבה קרבות של טנקים נגד רגלים מתחוללים בטווחים קצרים. חשיבות רבה נודעת לכך שהטיל הנורה מכלי-נשק

צירוף של קנה ללא-רתע בן 106 מ"מ ונושאי-גייסות המשורין M 59 ארה"ב.

נגד־טנקי יסב את מידת הנזק המכסימלית כאשר הוא פוגע בטנק, ושניתן יהיה לקוות כי בפגעו בנושאי־גייסות משורייני, ישמיד את כל הרגלים שבתוכו. בנוסף לקנה־ללא־רתע המתנייע שלהם, יודקו הרגלים לכלי־נשק לטווחים קצרים, לפעולה בשטח סגור, בחשכה.

לנוכח מספר הטנקים, התותחים המתנייעים ונושאי־הגייסות המשוריינים, שיש ליריבינו האפשריים, אין לחדול מלהדגיש כי חשיבותה של ההגנה הנגד־טנקית והנגד־שריונית אינה נופלת במעלתה אלא מזו של ההגנה נגד התקפה גרעינית. תהא כשירותה של יחידה בכל השטחים האחרים כאשר תהא, אי־יכולת להדוף התקפות הבאות משריון פירושה יהיה תבוסה. עובדה זאת הוכחה פעמים אין קץ במלחמה.

עדיפות מספרית תהיה תמיד גורם רב־עצמה, ושעה שהנך אוסר קרב על כוח המרובה ממך בהרבה במספרו, עליך להתחיל להסב לו אבידות בטווחים הרחוקים ביותר האפשריים. מובן מאליו כי יקראו למשימה זו את מיטב הארטילריה הגרעינית והמקובלת, אך ללא ספק יהיו מקרים שבהם תאלץ המחלקה־המוגברת שלנו לדאוג לכך בעצמה. על כן יידרשו לה כל־ינשק שהנם מדויקים ומהימנים בטווחים הגדולים ביותר האפשריים, ושהנם עשויים לקיים אשם פרק־זמן ממושך. מן הבחינה המעשית הרי — בהביאנו בחשבון את המקום המצוי לנו ברכב בשביל מלאי התחמושת — טיפוס כלשהו של מקלע במשקל־בינוני הוא העונה על צורך זה. הקצאת כיתה של מקלעים כאלה, שיהיה להם טוח תכליתי עד לאלף ושמונה מאות מטרים לפחות, ושיוכלו לירות כמעט רצופות במרוצת פרק־זמן ממושכים, תגדיל במידה רבה את יכולתה של המחלקה־המוגברת לקטול רגלים של האויב בטווחים גדולים. הדבר יאפשר למחלקה־המוגברת אחת לסייע לחברתה, העלולה להיות ממוקמת בריחוק מאות מטרים ממנה, ויושג הרוח בזמן־היקר־מכל, על ידי אילוף האויב, בעל העדיפות המספרית, להתפרס במרחק רב מזה שהיה אולי בדעתו. מעלה מ זאת: משום עדיפותו המספרית יתפתה האויב תכופות לרכו מספרים עודפים כדי להשיג יעד, ויהיה ריכוזם קצר כאשר יהיה. ריכוזים חטופים כאלה עלולים להתהוות בחצי־נהר ובפרצות בשדות־מוקשים. במקרים שכאלה לא תמיד יוותר זמן להכין מהלומה גרעינית. על כן חיוני הוא שהמחלקה־המוגברת תוכל לרכו אש תכליתית בשהות הקצרה ביותר האפשרית.

הגנה בלילה

לנוכח מספר הטנקים, התותחים המתנייעים ונושאי־הגייסות המשוריינים, והנכונות לתקוף בלילה. על כן שומה עלינו לראות אותם ולקטול אותם בלילה. פירושו של דבר שאנו חייבים להיות בעלי אמצעים תכליתיים לאיתם בשביל להאיר את שדה־הקרב ולראות אם הקליעים בהם אנו מבקשים לקטול את האויב פוגעים אמנם במטרתם. זיקוקים הנורים במרגמות מקליברים שונים יכולים לספק

את התאורה הנחוצה, ועל כן יש לסייע למחלקה־המוגברת במרגמות, ולו רק בשביל צורך זה בלבד. זרקורים, מכשירי אנפרא־אדום, וכיוצא בציוד יקר ומסורבל כזה יכולים אף הם לשמש לצורך השגת הידיעות על תנועת האויב, אך זיקוקים הם פשוטים וזולים ככל סוגי התחמישים של מרגמות.

תחמושת נותבת יכולה אמנם להראות את נתיב צרורות־האש של המקלעים, אבל רק בטווחים מוגבלים, והשימוש בתחמושת נותבת עלול להסגיר את היורה. פיתוחו של כדור־סמן יאפשר ליורה לראות במדויק היכן פגע כדורו זה, הן ביום והן בלילה. השימוש בכדור זה יגדיל בהרבה את תכליתיותם של המקלעים, והמהירות הרבה שבה ניתן יהיה להעסיק מטרת בהצלחה, תביא לחסכון מקיף בהוצאת התחמושת.

התקפות מוטסות

לרשות האויב יעמוד מספר רב של גייסות מוטסים; מחמת שניתן להצניח גייסות אלה בסמוך לשטחי העורף שלנו עצמנו, אם ביום ואם בלילה, ומחמת שהם מעניקים למפקד המשתמש בהם סיכוי להשיג הפתעה — רק לעיתים רחוקות ניתן יהיה לטפל בהם בכל־יזין אטומיים. גייסות מוצנחים, גייסות נישאים בדאונים, או גייסות נישאים בהליקופטרים פגיעים ביותר כאשר קרבים הם לאדמה לנחות, או מיד לאחר נחתם. הדרך הטובה ביותר לטפל בהם היא לתקפם בגייסות משוריינים וניידים מיד עם התגלותה של כונתם. גם כאן ישא הריכוז המהיר של אש מקלעים מדויקת, הנורית מכל־ירכב משוריינים או משוריינים למחצה, את הסיכוי הרב ביותר להצלחה. מעלה רבה תהיה למקלעים אלה אם ניתן יהיה להפעילם גם מעל חצובות נגד מטוסות, מלבד מעל חצובות־רכב או חצובות־קרקע.

המחלקה־המוגברת — סיכום

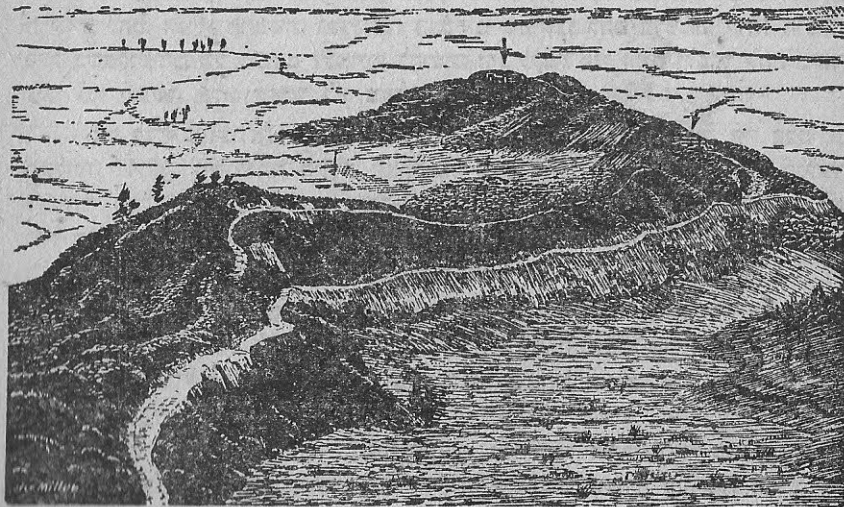
לסיכומי של דבר — לפנינו מחלקה־מוגברת בת ארבעים איש. אחוז קטן מהם מאומנים מלוא־האימון ברוב שטחי הפלסות. למחלקה נושאי־גייסות משוריינים, והיא עשויה להתקיים לבדה במשך מספר ימים. למפקד שלה יש קשר אלחוטי מהימן עד לטוח שמונה קילומטרים עם הממונה הישיר שלו. רוב אנשי המחלקה חמושים בכל־ינשק המצויים כיום לרשות הצבא, והכוללים מקלעים קלים, רובים מיטענים, העשויים גם לירות קליעים נגד־טנקיים לטווחים קצרים, ומרגמות קלות המיועדות בעיקר לירות עשן וזיקוקים.

מלבד זאת יהיו במחלקה כיתת מקלעים במשקל־בינוני, וקנה־ללא־רתע מתנייע, דו תכליתי (לאש נ"ט ולאש הנ"ם). רשאית המחלקה לצפות לסיועו המידי של טנק כבד אחד. בדרך כלל תהיה המחלקה־המוגברת בתחומי טווחן של מחלקות־

הפטרול שלא יאמן

הגנרל-בריגדיר ס. ל. א. מרשל

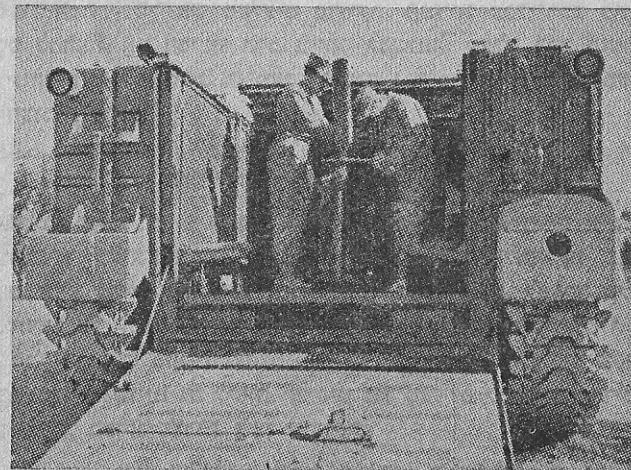
כעמידת הורציוס על הגשר, או כפרשת הצנחנים האמריקניים בבאסטון, במלחמת העולם ה-2, היה זה קרב קלסי, שנסתיים בנצחון מפורש על כוח שנראה רב עד לאין אפשרות לגבור עליו. אך שלא כדומה לפרשות מלחמה גדולות אחרות, לא זמרו את תהילתו של קרב זה, הגם שנתרחש מתחת לחטמי 163 כתבים צבאיים שנמצאו אותה שעה בסיאול², בריחוק ארבעים דקות טיסה מן המקום בו התחוללה הלחימה. מרותקים כבכבלי קסם למבצע החלפת שבויי האו"ם בשבויים סיניים וצפון-קוריאניים, — מבצע שהעניק להם כותרות-עיתון יקרות — לא נותרו להם לכתבים לא זמן ולא מקום לסיפור של אפוס-גבורה. התעלמות מעין זו שכחה בלוחמה החדשה. התרחשויות הומריות חולפות בלא שיכתבו. לעתים אמיצי-האמיצים פוגשים במות, ורק השמיים עדים למעלליהם.

מוצבי-החוף „עול“ ו„דוד“ נמצאו על שלוחת-רכס שנתמשכה לתוך העמק המישורי

מוגברות אחרות שימוקמו באגפיה, או בעורפה, לעומק, והודות לתקשורת המצויינת תוכל היא לקרוא לכל סיוע שהיחידות והעוצבות הממונות עליה יוכלו לתת לה, לרבות סיוע גרעיני. יש איפוא להכיר בכך, שהמחלקה-המוגברת, כפי שהותוותה ותוארה, אמנם יחידת-משנה רבת-עוצמה היא.

(בחוברת הבאה יפורסם חלקו השני של המאמר, ועניינו — הפלוגה-המוגברת, הגדוד-המוגבר והחטיבה-המוגברת).

נושא-מרגמה 4,2 אינץ' משורין — M 84, ארה"ב.

ואם דרוש נימוק נוסף לגולל עתה את הפרשה, הריהו — מכל הגייסות שלחמו בקוריאה, החבשים גבהו משכמם ומעלה באשר ליחסי קצין-פקודים, לרציפות הבלתי מעורערת של טיב ביצעונם תחת אש, ולשליטתם באורחי-פעולה, שבאמצעותם הגיעו כמעט לשלמות באחידות-הפעולה, בהסתגלות לכלי-נשק חדישים בעת האימונים, ולשימוש הקטלני-המושכל בהם בקרב; לקרוא במפה לא ידעו — אך מעולם לא החטיאו נתיבם.

מתוך אפריקה החשוכה באו אנשים אלה, רוים, חדי עין, זריזי מחשבה, ותשעים וחמישה אחוז מהם — בורים. יכולים הם ליטול ציוד-קשר של צבא ארה"ב, ולהיטיב להפעילו בקרב כפל כפליים מגייסות אמריקניות שאומנו מיטב האימון. באסרם קרב, ידעו המפקדות שמעליהם במדויק מהן פעולותיהם. הידיעות ששיגרו לאחור בחוט ובאלחוט היו מהירות יותר ומרובות לאין שיעור מכל הידיעות שבאו מפעולותיהם של האמריקנים.

יכולתם רבה להם גם בבחינה שלילית אחת של עיסוקי איש-הצבא. אין גומעי והיסקי מעולים מהם תחת השמש. הם שותים אותו בלא למהלו בדבר, ספל גדוש בהעלם אחד, בלא אתנחתא או קינות, ודומה שהם מאוכזבים על שאין האמריקנים עשויים לראות מהם ולעשות כמותם. כשרון יחיד-במינו זה שלהם ראוי בהחלט לשמש נושא למחקר מצד ועדה צבאית עליונה.

מחסורם היחיד היה „עתונות טובה“. התורכים, הדרום-קוריאנים, דיביזיות הקהיליה הבריטית ואחרים שנטלו חלק בהתכתשות-קוריאה זכו בתשומת-לב הראויה להם. ואילו החבשים נטרו את הרכסים שהוקצו להם בדממה, שלא הופרה כלל בשאלותיהם של כתבים צבאיים. להוטים היו לקבל פני זרים ולספר להם כיצד עשו מה שעשו, אלא שאיש לא שאל אותם.

אם לגבי צידנר-אנו נותרו „הגדוד האלמוני“, הרי לקומוניסטים היו בבחינת תעלומה גדולה. משנורתה היריה האחרונה, נותר ציון רב-משמעות אחד כגלעד לזכותם. מכל הלאומים שלחמו בקוריאה, הם לבדם רשאים היו להתפאר, כי לא נפל מתוכם איש בשבי, וכי לא הותירו שום גויית-חבר בשדה הקרב. כל פצוע, כל גוף מרוסק, הובא בחזרה אל שטחם-שלהם.

„גליון התנהגות“ טהור יחיד-במינו זה אינו פרי המקרה-העיוור או משחק ספרות. הם ידעו כיצד להערים על המות, אבל המות היה כקליפת השום בעיניהם. בצאתו לפטרול-לילה, בחצותו גיא ובזחלו אל ביצורי האויב, ידע החיל החבשי

(1) מן האגדה הרומאית: הורציוס הגיבור הגן על גשר שעל הטיבר בפני צבא אטרוסקי, עד אשר הרסו הרומאים את הגשר. אחרי-כן צלח את הנהר בשחיה וחזר אל חבריו. — המער.

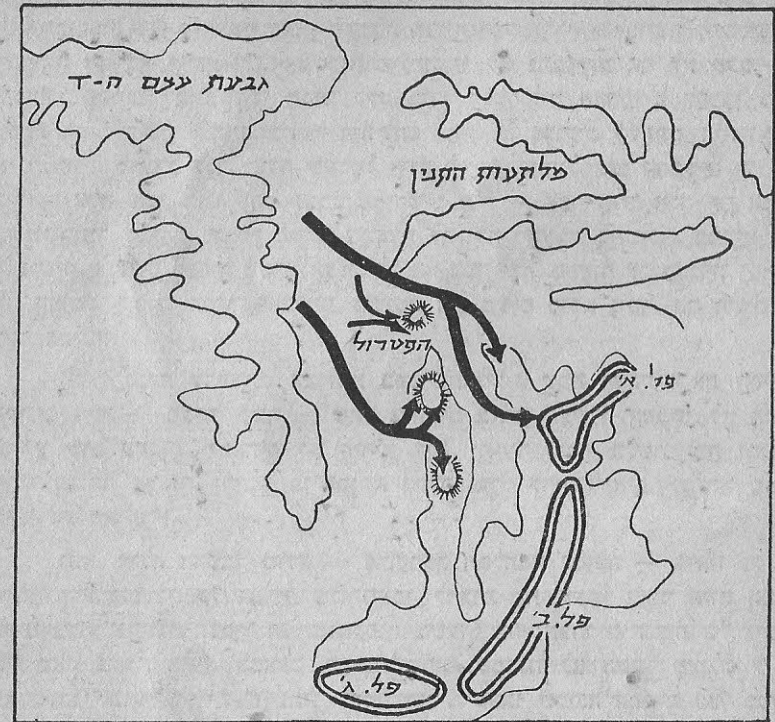
(2) בירת קוריאה הדרומית. — המער.

כי סיכויי למות כפולים. בפקודות-הקבע של הגדוד החבשי נאמר, כי אם יכותר פטרול שלו עד לאין סיכוי להחליף, תצווה הארטילריה המסייעת להשמיד את הפטרול עד לאיש האחרון. אפשרות איומה זו לא נתממשה אף לא פעם. הגם שכוותרו פעמים רבות, הרי תמיד עלה בידי הפטרולים החבשיים לפרוץ מתוך טבעת האש ולחזור לבסיס. כאשר היו להם מתים או פצועים לשאתם, היה הקצין, או המש"ק, מתנדב לכך. שעה שערפל איים לשבש פטרול, נעו החבשים יד ביד, כילדים אלה. אכן, הגם שהם עצמם מכחישים זאת — אפריקאים אלה הם אנשים שעיני-חזקתם עיניהם, ובעלי סגולה מיוחדת לתנועה ולחימה בחשיכה. במירב גועי האנושות, אמונות טפלות מערפלות כלילה את המחשבה, מטעות את הדמיון ומרפות את האומץ. לא כן הדבר בחבשים. בחשכה אין משום מורא נוסף. הם חשים בה כדג במימיו.

מכאן נבעה עדיפותם הבולטת בפעולות-לילה, שבה הדהימה את הסינים. הסינים דימו — מעשה כשף — שהם נלחמים באדם העליון. החבשי לא הותיר אחריו שום עקבות, לכאורה לא הזריב דמו, ותמיד דיבר בלשון זרה ומוזרה. חוסר הוכחה גשמית להיותו בן-תמותה הפכה אותו לרוח-רפאים, למשהו מאוים שלא מעלמא-הדין.

וזהו, אולי, ההסבר מדוע — משקרבה המלחמה לסופה — נראה כל מה שעשו החבשים כה קל במידה-שלא-תאמן, לרבות מה שעשו באור היום המלא. צפינו בהם מנקודת-תצפית 29, במשקפות, בשעות אחר-הצהריים הנאות של עיצומו של מאי, בשנת 1953, בבצעם משימת-טירוף, כמותה לא ההינו מעולם ליטול עצמם בני-אנוש. גלויים לחלוטין לשטח האויב פסעו שמונה חבשים 750 מטרים בשטח ההפקר ובמעלה „גבעת עצם ה-T“ הישר לתוך שוחות האויב. בהוסיפו לצפות, הפכו השמונה לעשרה. הפטרול גרר עמו שני שבויים סיניים, אותם חטף מחיקו של גדוד סיני. רק אז נתעוררה הארטילריה והטילה עשן מאחוריהם. הם חזרו לקווינו ללא סריטה על עורם. ככל הידוע לי, אין אח ודוגמה למעשה הזה בדברי ימי המלחמות. כיצד תוסבר תופעה זאת? אולי מעשה-כשף הוא, ואולי סברו הקומוניסטים, כי הפטרול בא להכנע?

מעשה-עזפנות נחוש זה ארע שלושה ימים לאחר לחימתו של „הפטרול שלא-יאמן“. פעולות אלה הן מעשי אנשים שקודם-לכן לא טעמו טבילת-ראש. חבש שלחה גדוד חדש מדי תריסר חדשים, גדוד „קאגניו“ — שנקרא כך על שם סוס-המלחמה של המלך מגליק במלחמה הראשונה נגד איטליה — הפליג זה לא מכבר חזר לאפריקה, לאחר שעשה מעט יותר משנה בקו, ואנשיו מרטנים, כמנהג החיילים מאז ומעולם, על שהשהום זמן עודף. אף מקונטרים היו, משום שהגדוד שהחליפם התפאר כי הוא עולה עליהם, עוד בטרם התיצב נוכח האויב. לאחר-מכן נמשכה המלחמה כדי פרק-הזמן שנדרש לחדשים כדי להוכיח בכך וכך מעשים, שהם היו

החיצים מראים את נתיבי ההתקדמות של הסינים

מצדיקים את התפארותם, אלמלא מסמכי שביתת-הנשק שנחתמו בינתיים בפאנונג'ים.

חלקי באירועים אלו נבע מהיותי "עובד" על כל הפטרולים באותה גזרת החזית שלנו, אשר בה נפגשנו בסינים ולחמנו במ. מבוקשנו היה להגיע לאחידות בשיטת הדיווח שלנו, כדי שיהיו כל הדוחים מהימנים עלינו במידה שוה, ונוכל לגלות באמצעותם היכן אנו שוגים.

עבודתי היתה — להגיע מיד אל הנותרים-בחיים, ולהציל מפיהם כל מה שארע. דבר זה הצריך דילוג-רכסים בהליקופטר בדמדומי הערב או בדמדומי השחר, כדי שאוכל לראיין את הפטרול במקום בו חזר לקונו. בעלות השחר היתה החזית שוקטה, בדרך כלל, להוציא זימרת הציפרים למיניהן. זו היתה חזית נפלאה לאוהבי ציפרים.

הפטרול של איאמן מנה חמשה-עשר איש בפיקודו של לויטננט-משנה

זאנאקא אספוא. משוייכים היו לפלוגה ג' של גדוד "קאגניו" החדש. פלוגה א' מגדוד זה, בפיקודו של הקפיטן באהאנו טאריאן, החזיקה בשתי גבעות כבמוצבי-החוץ, באגף הגיא הצר, דרכו נעה קבוצתו של אספוא לעבר שטח האויב.

התכנית והרקע אופיינים היו לפעולות שכאלה בשנתיים האחרונות של מלחמת קיריאה. בהיותו האגף הימיני של דיביות הרגלים ה-7 האמריקנית בקר ההתנגדות העיקרי של הארמיה השמינית, החזיק הגדוד החבשי בשיאו של רכס גדול, אשר התנשא לגובה 300 מטרים, בקירוב, מעל תחתית הגיא. לפני הרכס הגדול, ובריוחוק כ-1750 מטרים ממנו, נמצאו גבעות מוצבי-החוץ — "עול" ו"דוד" — וכל אחת מהן חפורה הקיפית לשיאה תעלות ושוחות, ומדרונותיה מכוסים כהלכה בסיבכי תיל-דוקרני.

מוצבי-החוץ "עול", בית קיבולו היה כדי מחלקה אחת, ותול-לאו. תכליתה הכפולה של ההחזקה ב"עול" — כמו ההחזקה במאות גבעות קטנות אחרות כאלה, ששימשו כעמדות לפני הקו הראשי של הארמיה השמינית — היתה להדוף כל התקפה בטרם יגיעו הסינים אל הקו הראשי, וכן — לגרות את האויב שיצא לשטח הפתוח, שבו ניתן לפצצו באש הארטילריה האמריקנית, שהיתה עדיפה על יריבתה. זו היתה מלאכה מוגיעה, כי נטעה בגייסות הרגשה שהם מעין פתיון בתוך מלכודת. על כן הוחלפו כוחות מוצבי-החוץ מדי חמשה ימים.

משימתו של הלויטננט אספוא בליל 19 במאי היתה לרדת בימין חזיתו של "עול" אל הגיא הראשי, לריוחוק 750 מטרים, בקירוב, ולנסות באותו שטח-מריבה לארוב לפטרול סיני, ולחזור עם שבויים. זו היתה, במידה זו או אחרת, המטרה השיגרתית של כל הפטרולים. הוא פתח בתנועה בשעה אחת-עשרה, כשמשנהו לפיקוד, הקורפורל אראגא אפארא, בן העשרים ואחת, מוליך את השדרה, בדיוק מקץ שלוש וחמש דקות הגיעו לתחתית הגיא. המרחק שעברו ברגליהם היה למעשה כשני קילומטרים וחצי, בחלקם במעלה (עת חצה נתיבם שתי שלוחות); הם עברו רוב מרחק זה בצעד-ריצה.

עשרים דקות לפני חצות, משלא נתגלה לו שום רמז לאויב, החליט אספוא לעצור. הפטרול הגיע לתעלת ניקוז מצופה במלט. במקום בו עמד אספוא נתעקלה התעלה בזווית של 90 מעלות, וחודה נטוי בדיוק לעבר "גבעת עזם ה-T" הסינית. לאספוא נתחור בהאר-תפתע כי נקרתה לו בדרכו מלכודת-מתת-שמים. שלושה יבילים נצטלבו בריחוק צעדים ספורים מעיקול התעלה. הוא יכול לפרוס את אנשיו בין כתליה המחפים, ולצפות לאויב. תוך חמש הדקות הבאות הציב את אנשיו ברוחים קצובים משני עברי העיקול, כשמקלען "באר" בכל אגף.

ומבעוד מועד עשה זאת. זמן קצר שבקצרים המתנינו. בהצות פחות עשר דקות. ראה אספוא, שהיה מאמץ מבטו להבחין בכל תנועה בחשכה, סיני בודד

עומד בשטח הפתוח, כ־270 מטרים נכחו. בעודו מביט ראה כמחלקה מצטרפת אל הסייר הניצב בלי נוע, ועומדת על עמדה, כממתנה לאות. זו היתה מטרה מגרה; הגם שהיתה מרוחקת במידה כזו, שלאש כלי־נשקו האבטומתיים תהיה יכולת להשיג רק פגיעות פזורות בלבד באנשי האויב, הרי שנמצאה פגיעה לאש הארטילריה האמריקנית, שאותה יכול לרכז לפי קריאה שלו באלחוט.

אספוא הפעיל את מכשיר־האלחוט כדי להתקשר עם גדודו. משום תקלה כלשהי ברגעים הראשונים לפתיחה במשחק, לא הושג קשר. הוא ירק יריקת אכזבה על התקלה הטכנית, אשר במבט לאחור לא היתה אלא ברכה מוסוה. כל התפתחויותיה של הלחימה המוזהר הזאת נתרקמו מתוך האירוע־המקרי הזה, שהסינים היו בחצי השעה הבאה חפשיים להמשיך בתמרונם, ואספוא, שנמצא ללא קשר אלחוט, נאלץ לחזור ולאמר לנפשו, כי נשלח קדימה לשבות שבויים.

אותו זמן נתרבה האויב שמולו במהירות לממדי שתי מחלקות, אלא שעדיין לא נע. פירושו של דבר היה שכמאה איש ילחמו בקבוצתו בת החמשה־עשר. יחס הוגן למדי. הוא זחל, איפוא, בתעלה והתרה באנשיו לשמור על השקט ולנצור את האש עד שימלט פיו פקודה. וכך עשו.

כאשר נעו סוף סוף הסינים לעברו, לא בשדרות נעו אלא בתבנית "V" כלהק של אוזיבר, וחוד התבנית נע הישר לעיקול התעלה. כל הזמן הזה כולו ריכוז אספוא את תשומת־עינו לאויב שהישר מולו. עתה, בהפנותו מבטו להביט לעבר הטיורים שבקצותיה של התבנית ה"V" ראה את אשר החטיא מבטו עד כה. בריחוק כארבע מאות וחמישים מטרים לשמאלו חלפה ועברה לפני אגפו פלוגה סינית נוספת, שנעה בשורה עורפית אחת, והתקדמה הישר אל מוצב־החוק "עול". הביט ימינה. קבוצת אויב באותו גודל עצמו חלפה על פני אגפו הימיני ונמצאה נעה אל רכסה של פלוגה אלה. איראז נצטיירה לו כל התמונה כולה. הוא נמצא בעיצומו של גדוד סיני, שהוטל לקרב במסגרת התקפה כללית. התפרסותו המלאה של גדוד זה היתה דמוית M ותבנית ה"V" שנעה לעבר תעלתו, היתה החוליה המקשרת בין שתי השדרות המסתערות.

לזמן זה כבר נמצאו אנשי האויב בריחוק כ־200 מטרים ממנו, והשדרה שבשמאלו כבר נמצאה כמעט למרגלות "עול". מכשיר־הקשר שלו עדין לא פעל כתיקונו. מאחוריו נמצאה תלולית שגובהה כשלושה מטרים. בחשבו כי התלולית גורמת למיסוך נע שמאלה בתעלה, מלחש לאנשיו שישארו במקומם, כשהוא בודק מדי צעדים אחדים את מכשיר־האלחוט.

שמונת הסינים שהיוו את חוד ה"V" נמצאו בריחוק עשרה מטרים מן התעלה. עת שאג אספוא "טאקסא!" ("אש"). קודם לכן לסדיר שאש שני המקלעים שבאגפיו תצטלב כדי שכל אחד מהם יאנפלד צלע אחת של ה"V". החוד בן שמונת האנשים נכרת כבחרמש. היתה זו מלאכת רובים. משתי הצלעות של ה"V", שנעו

בריחוק תריסר מטרים מן החוד, קטלו שני מקלעי "ה"באר" תריסר אנשים נוספים, קודם שהסינים המופתעים נתעשתו ושכבו ארצה. אותו רגע החל מכשיר־האלחוט של אספוא פועל, וזכה במענה; וזו היתה תשדרתו, כפי שנכתבה ביומן־המבצעים, "האויב כבר בא. עצרתי אותו. עתה הקיף אותי. אני רוצה אש ארטילריה על לבן ימין".

"לבן ימין" פירושו היה השטח שלשמאל־עורפו של אספוא. מאין ביכולתם להשתמש בקואורדינטות שבמפה, השיגו החבשים אש ארטילריה ובקרה עליה באמצעות צביעתם בצבעים שונים של אותם מקומות במפה, שבהם עלולים יהיו להודקק לסיוע ארטילרי. כך, איפוא, הזמינו בפשטות אש על "כחל שמאל" או "אדום ימין", וכו'. בשעת־חירום זאת שלו התעלם אספוא מן הכוח שמולו, בתקוה כי יספיק לשבור מבעוד מועד את השדרות הנעות לתקוף את "עול" ו"דוד".

אך זה מסר את תשדרתו, והנה ראה כי הפלוגה השוכבת מולו משגרת מתגרים לעקוף את אגפו השמאלי. חש, כי זוהי תחילתה של לפיתה. בכל זאת לא תיקן את קריאתו לאש. במקום זאת העביר אנשים אחדים נוספים שמאלה, בתעלה, בחשבו כי באש לוחכנית יוכל להאיט את ההתקדמות. כדבריו, "לזמן זה התייצב המצב, והתחלתי נהנה ממנו".

תוך שלוש דקות נחת מחסום־האש הארטילרי האמריקני הישר במקום שרצה בו אספוא. פגזי תאורה מתותחי 155 מ"מ החלו מציפים את הגיא באורם. לאורם העז ראה אספוא את הפגזים הקטלניים נוגסים בשדרת האויב, הורגים אי־אלו סינים, מפזרים את הנותרים. הוא ראה, כמו כן, צלליות של דמויות הנעות על קו הרקיע של "עול", ושיער כי האויב חדר לביצורי מוצב־החוק הזה, אף דיוח זאת באלחוט.

אכן, הוא אחר במקצת מלזכות בכל. מחמת אש הנשק הקל סביבו לא הבחין, כי כמעט בעת ובעונה אחת עם תחילת הקרב שלו ריכוזה הארטילריה הסינית את האש שלה על "עול" ועל הרכס הגדול. היתה זו מכתשת־ארטילריה אמיתית. תוך פרק־הזמן הדרוש רק כדי לאמר זאת, נותקו שם כל קוי הטלפון, והאנשים נהדפו אל תוך הבונקרים שלהם.

על "עול", הלויתננט־משנה באָזאביב אי־אלה ו־56 אנשיו שמעו את המטח הראשון של תגרת אספוא. אלא שהמטח נשמע להם מרוחק מאד־מאד. רושמו נמחה מיד עת ארטילרית האויב הלמה בגבעתם שלהם. שני מכשירי־האלחוט של אי־אלה נפגעו וטלפון השדה שלו נאלם. אי־אלה נע מעמדה לעמדה, צועק, "בֶּאֱרֵתָהּ!" ("היכונו!"), אולם מחמת ההמולה העצומה לא נתחוויר לו עדיין מה יבואנו. ההתחווירות באה עת שלושה זיקוקים אדומים סרטו את הלילה מעל למדרון האחורי של "עול". אי־אלה רץ בתעלה לעבר המדרון ההוא, בידעו כי האויב הוא אשר ירה שם זיקוקים אלה במו ידיו. בהגיעו לתל־החזוה האחורי שמע קולות

דוברים ועולים בהמשך המדרון. עורפו של „עול” הואר באלומת-זרקור שהוקרנה מרכסו של הגדוד. בהתגבהו מעל תל-החזה ראה איגלה לפחות כיתת סינים מטפסת מעלה בין הסלעים, בריחוק כשלושים מטרים.

הקירפורל איגלוא שיווישא שנמצא אצלו, נותר חי לספר את אשר ארע. בתחום צעקה מאיגלה נמצאו שלושה עשר רובאים ומקבץ אחד, שהוצבו לכסות באש את המדרון האחורי, אלא שכולם כאחד נמצאו במקומות שלא ניתן לראות מהם את התקרבות כיתת האויב. קודם שהספיק איגלה לירות או לצעוק פקודה החזיר פניו מחמת קולות ירי וצוחה נוקבת מאחוריו ממש, והחל חזור על עקבותיו. שתי כיתות סינים עלו בצלעו של „עול”, הרגו מקלען „באר”, וקפצו לתוך התעלה העיקרית.

איגלה זנק אליהם, ורובה בידו. בזנקו, שסעה אותו פצצה — רימון רגיל המעוטף טנ"ט, שהסינים היו משתמשים בו לביעור בונקרים. שיווישא שכב ארצה בתעלה, ורוקן את מחסנית רובה ה-M1 שלו על חבורת האויב. הוא ראה שלושה ממנה נופלים. אראו ידע, כי משגה הוא עושה בבובו וזמנו כך. הגבעה היתה ללא מפקד, הגם שאיש זולתו לא ידע זאת עדיין. שיווישא פנה לאחור ורץ בתעלה, לאמר לרב-סמל אווילאכן מולטא ששליו לקבל את הפיקוד. בפנותו לרוץ, עלו הסינים שבאו במדרון העורפי על תל-החזה ונכנסו לתעלה, אלא שכאן נתקלו בהתנגדות. המקבץ, הטוראי קאסה מיסיגנה, שמע המולתם וחש אל הפרצה שבקו. הוא גדע בכדוריו את שלושת הסינים הראשונים. לאחר זאת נתרחשו לו שני דברים בעת ובעונה אחת. המקבץ שלו נחסם ורימון אויב התפוצץ בין רגליו. הוא נפצע אנושות. אך לא נפוגה רוח-הלחימה שלו. העביר את המקבץ לרובאי, צעק אליו כי יוציא את החסם ואחרי-כן תפס תיבת רימונים, ובחזרו למקום שממנו השקיף איגלה לפני דקות ספורות על המדרון, הוסיף להגן ברימוניו על ה„פשפש האחורי” של המוצב. חשב, כי אם יאלצו הרימונים את הסינים להתרוצץ ממחסה למחסה, לא יוכלו הסינים להסתער.

עמד איפוא גלוי על תל-החזה, ו„נתן להם”.

דבר מכל ההתרחשויות הללו לא נודע לא לאספוא שבגיא ולא למפקדות הממונות, שבחביון הרכסים הגבוהים. אולם אספוא, שלא כשאר משתתפי הדרמה הזאת, יכול לראות את כל קטעי המחזה הגדול. ממקומו שבתעלת-הניקוז חזה בהתפרסותו העצומה של האויב. כן ידע כי למשקיפים שעל הרכסים אין שדה-ראיה כשלו, ומחמת הרכסים הנמוכים שלפניהם אין הם רואים את כל הקרב המתפתח — כפי שהוא רואהו — אלא קטעים חטופים ממנו בלבד. בראותו כי אש הארטילריה על המדרון הקדמי של „עול” עשתה שמות בעתודות השדרה הסינית ששם, אמר לו קול הגיונו, כי הגבעות מעלימות עובדה זאת מעיני זולתו.

(³) איש מקלע-בינוני. — המער.

גמר בדעתו כי משימתו היא להשמיד את הגדוד הסיני באמצעות ארטילריה, ובהתחזור לו כי הוא בלבד נמצא במצב המאפשר ויסות האש כדי שלא „תהרוג מתים”, הבין אספוא. כי הצלחה-לחצאין, שרק תהדוף את האויב באחד מאגפיו, תביא בסופו של דבר כליה על הפטרול שלו, כי הסינים הניצולים שיהדפו לאחר יתרכזו בתוך הערוץ, שהיה נתיב-הנסיגה של הפטרול שלו לעורף. שם יתחברו הסינים הללו לפלוגה שנעה עתה לעקוף את אגפו השמאלי — זה הצד, אשר כנגדו לא היתה תעלת הניקוז מחופה בשום תואי-קרקע.

במשך חמש עשרה דקות הביט באש הארטילריה הכותשת את הסינים שבחלקו הנמוך של המדרון של „עול”, ולא עשה דבר כנגד שדרת האויב התוקפת את רכסה של פלוגה אלף. הסיבה לכך היתה שכוח תוקף זה התקדם איטית יותר, ונמצא עדיין מטפס אל הרכס. באותו פרק-זמן הוסיפו המחלקות הסיניות, שנעו קודם-לכן מולו, לזחול זחול ועקוף את אגפו השמאלי, ונמצאו עתה בקו ישר אחד עם עמדתו. נתן מבטו שוב בגוש שדרת האויב שבימין עורפו — השדרה קרבה כדי 50 מטרים אל המעלה העיקרי של הרכס. כאן שידר הוראתו, — בקשה להנחית אש במקום בו תפגע ב„ראשה” של ההתקפה. האש פגעה פגיעת „בול”, והשדרה שתקפה את רכסה של פלוגה אלף החלה מתפוררת ומתכווצת לעברו. באורח זה, בעוד נתיב הנסיגה שלו פתוח עדיין, חרץ את החלטתו לקבל על עצמו את סכנת הכיתור וללחום את מלחמתו בעמדתו שבתעלה. לפניו צעיר הטובל בפעם הראשונה באש, והמגלה, במשימה שנטל על עצמו מרצון, חוש-עיתוי שרק נדירות ימצא אפילו במפקד דיביזיה. הסינים הסמוכים אליו הוסיפו לעקוף ולעבור על פני אגפו השמאלי, והוא הציב לעבר זה רובאים אחדים נוספים, לירות אש לוחכנית שתאיט את התקדמות האויב.

על „עול”, מעשהו הראשון של הרב-סמל מולטא לאחר נטלו את הפיקוד היה — לרוץ אל גוויתו של איגלה וליהוכח אם אמנם מת הוא. שני חיילים נפגעו באותה פצצה שהרגה את הלויטננט-משנה. מולטא קרא בצעקה לאלונקאים. אחרי-כן, בקבצו ששה אנשים, ובנתנו לכל אחד מהם מלוא החופניים רימונים, פנה לחזיתו של „עול”, והתקדם בעקבות אותה חבורת סינים, שחדרה לביצורים לאחר שהרגה את איגלה. הוא ואנשיו נעו חרש, בקריסה, כשסייר יחיד נע חמישה מטרים לפניהם. הם השיגו הפתעה שלמה. משעברו 40—30 מטרים אותה הסייר בזרועו והצביע לרמנים לאן להטיל רימוניהם. ההתפוצצויות התחוללו בלב חבורת האויב. סינים אחדים נהרגו. אחרים טיפסו על תל-החזה או ניסו להסתתר מאחורי כתלי שקי החול של הבונקרים. מולטא ראה לפחות ששה סינים מזדקרים ברורות על קו הרקיע, בטפסם ויצאם מתוך התעלה. הוא נשא מקלע „באר” בידו, אולם לא ירה שום כדור. לאחר-מכן סת, „אינני יודע מדוע. פשוט לא חשבתי על כך” (תקלה שכזאת שכיחה הרבה יותר אצל הלוחמים האמריקניים). בפקדו על אנשיו

להמשיך ולצוד את הפולשים אחד-אחד, רץ מולטא חזרה, לראות מה מצב-הדברים במדרון העורפי, לזמן זה שוחרר המק"ב של מסיגינה הפצוע מן החסם, ובכלי-נשקו זה הוסיף להחזיק ב"פשפש האחורי" של המוצב, כשהוא מסויע במקלען "באר" אחד. בהביטו למדרון מנה מולטא עשרה סינים הרוגים בקרבת המק"ב של מסיגינה. מאחורי הללו ראה לפחות שלושים אנשי אויב נחבאים בין הסלעים. הם נתגלו לרגע, בהטילם רימונים אל מעלה המדרון, אלא שמרוחקים היו יתר על המידה, והרימונים התפוצצו בין הרוגיהם-שלהם.

בנקודה זו במהלך הדברים הוצא הקרב מידיו של מולטא, מסיבות המצריכות חזרה קצרה לאחור. משום ניתן הקשר, התנהלה לחימתו של אספוא כשלושים דקות קודם שנודע בכלל לגדוד החבשי, כי הפטרול נמצא בסכנה חמורה. תשדורתו הראשונה של אספוא הגיעה אל מחלקה שנשתייכה לפלוגה אלה, ושהחזיקה ב"דוד", ואילו בקשתו לאש ארטילריה על "עול" נאלצה לדלג על כוחות הגדוד שלו מחמת שמכשיר הקשר של פלוגה אלה החל מתעתע דוקא ברגע שנזדקקו לו ביותר. התשדורת ממוצב-החוף "דוד", כפי שנתקבלה אצל הקפיטן אדיס אליו, קצין המבצעים של הגדוד, לא היתה אלא התראה קצרה "המאמץ העיקרי מכוון לעול... ירו לבן-ימין". לאחר זאת נאלם מכשיר הקשר של "דוד", ולמוצב-הפיקוד של הגדוד לא נותר אלא לנחש את ההתפתחויות. אך מפסגת הגבעה שלו, בעמדו במוצב-תצפית 29, ראה מפקדה של פלוגה אלה, הקפיטן באהאנו טאריאו, את הלחימה במדרון העורפי של "עול". הוא קיבל את התשדורת האומרת כי הפטרול אסר קרב על אויב. היא שודרה אליו מ"דוד" שעה שנפסק הקשר בין פלוגה אלה ובין הגדוד. לאחר זאת, במשך חמש עשרה דקות — פרק-הזמן הגורלי שבו כינס מולטא את אנשיו כדי להדוף את "המשתכנים הזרים" — לא פעל מכשיר-הקשר שלו. חרדתו גברה מחמת חוסר-אונים. לאור הזרקור ראה את הסינים מתכנסים בהמוניהם כנגד הפתח האחורי של "עול", ולו אין קשר לחלוטין. משהחל מכשיר-הקשר שלו פועל לפתע-פתאום שוב, אמר ללויטננט-משנה וויליאם וו. דאָוויט, קצין התצפית הקדמי שלו, להלום ב"עול" למישרים בפגזי מרעום-קורבה ופגזי תאורה. הפקודה העברה למעלה אל הקלונג-לויטננט ג'וסאף ס. קימיט: "ירה משימת אש-סכנה עול שלוש". לאחר חמש דקות ירד על "עול" מטר עז של פלדה לוהטת. אש זאת הדפה את אנשיו של מולטא בחזרה למחפה הבונקרים שלהם, ואילו הסינים נותרו מרותקים בחוף. המטר נמשך שלושים דקות. לאחר זאת ביקש טאריאו מסכי"אש משני עברי "עול" כדי לחסום דרכי נסיגה לסינים שנותרו חיים. הוא שקל בדעתו אם כדאי להרחיב את מחסום-האש למדרון הקדמי של "עול", אך פסל רעיון זה, משום שחשש שמא אנשי אספוא נסוגים לעבר "עול".

באשר לזאת, רשאי היה לחשוך דאגה מעצמו. אספוא רבץ עדיין בתעלת-הניקוז, ונהנה מכך. לזמן זה סיימו הסינים (שנמצאו קודם-לכן בחזית) לעקפו,

ונמצאו עתה פזורים בעורפו. לקו המתגרים שלהם, שבריוחוק פחות ממאה מטרים מעמדתו, כבר נצטרפו הברחנים הראשונים מהנסוגים מפני האש המונחת על "עול", "דוד" וגבעת פלוגה אלה. בא הרגע הגדול שלו. לאחר ש"תקע את דגלו במקום זה", אין לו אלא לזכות בכל או להפסיד הכל. ל"דוד" שידר את הקריאה, ששודרה משם לקפיטן טאריאו, ומהלו לארטילריה: "ירו כחול ימין".

אם צדק בניחושו, ואם תהיה האש מדויקת, "כחול ימין" ימנע את הסינים שבעורפו, אף כי ינחת בקרבה רבה לעמדתו. עברה עליו המתנה מתוחה, בת דקותיים. לאחריה נחת מחסום-האש הישר על המטרה, וכתש את קו האויב מקצה אל קצה. הוא המשיך את אש הארטילריה על "כחול ימין" עשר דקות; משהועתקה, שוב לא נורתה עליו אש לא מחזיתו ולא מעורפו-הקרוב.

אלא שהיה זה, והוסיף להיות, מעשה-של-כפסע-מהמות. ברגע בו ביקש אספוא "כחול ימין", אזלה תחמושת הפטרול שלו, פרט לכדורים שבמחסניותיהם של שלושה רובי M1. שברי שתי השדרות העיקריות של האויב הוסיפו להתנהל בחזרה — לעברו. הוא ידע כי הצלת הפטרול מכאן ואילך תלויה תהיה במכשיר-הקשר ובמידת-הדיוק של הבקשות-לאש שלו.

בסופו של דבר האיר לו המזל מלוא פניו. הקרב נמשך באורח זה במרוצת השעותיים שבאו, בלא שתיירה יריה אחת מצד הפטרול. לפרקים קרבו הסינים, בהסיגם משני מוצבי-החוף ובהתכנסם מחדש, עד כדי 50 מטרים מתעלת-הניקוז. משימת-האש "כחול ימין" לא איכותתהו אף לא פעם. לעיתים ביקש — וקיבל — מחסומי-אש בארבעת עברי הפטרול שלו, כדי לחסום את נתיבי הבריחה של האויב, המוליכים ל"גבעת עצם ה'ד'".

לשעה ארבע לפנות בוקר נדם סוף-סוף שדה-הקרב, ואספוא לא ראה עוד שום רמז לאויב חי. הפטרול קם וחילץ את עצמותיו, שבע-רצון על שהצטיין במשימת-הלילה שלו. אספוא שידר, "האויב הושמד. אנשי לא נפגעו. הוצאנו את כדורנו האחרון". מהיותם עתה חסרי תחמושת ציפו אנשי הפטרול כי יחזירום. המענה שקיבלו הוכיח סופית כי החבשים מבכרים להלחם בדרך הקשה. זאת היתה תשדורתו של הקפיטן אליו לאספוא: "מאחר שנצחתם ואתם בריאים ושלמים, והאויב מחוסל, מוטלת עליכם המשימה לסרוק את שדה-הקרב, לחפש מסמכים בגויות ולשובות פצועי אויב".

משימה זאת שהיתה כרוכה במהלך עוד ששה-שמונה קילומטרים, העסיקה את הפטרול במשך השעותיים שבאו. כבר האיר היום, ומקהלת הציפורים פצחה בזימרתה. עת פגשתי את אנשיו בשובם לקו הראשי. אספוא מסר בקצרה את תוצאות הקרב. בשטח שבתחום 130 מטרים מן התעלה ספר 73 סינים מתים. על מדרונות "עול" ובתוך תעלותיו נמצאו עוד 37 גויות אויב. נמצאו גויות נוספות בין ברכות האורז שלפני "דוד", שעדיין לא מנו להן מספר. בהסתמך על היחס

עקרונות המודיעין

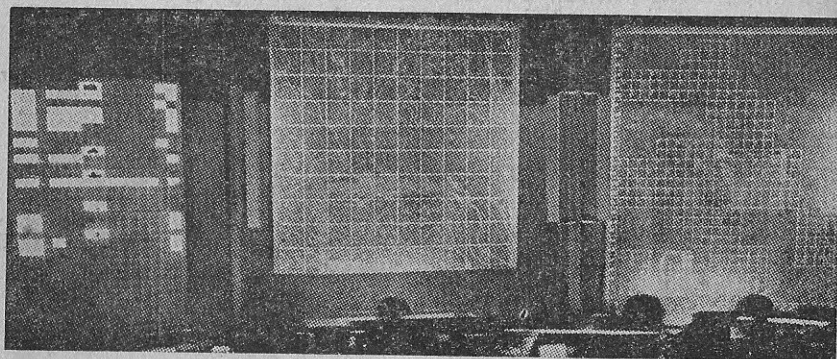
הגנרל-בריגדיר ואשינגטון פלאט

אין ספק, כי „עשרת הדברות“ הן אחת ההצהרות אשר נודעה להן השפעה מכרעת על האדם התרבותי. במשך כ־3500 שנה נשתמרה בה בהצהרה בת עשרה סעיפים זו כל חיוניותה ונודעה לה השפעה עצומה, שהגבירה את דביקותנו בעיקרים שהובעו בה.

עם זאת, דברות פשוטות אלו נתונות לכל אותה ביקורת מן הסוג החביב כל כך על המבקרים. הן לא הצטיינו במקוריות רבה לא בשעה בה נכתבו, ולא מאז ואילך. הן חסרות הרבה דברים מרובי חשיבות. יש בהן פשטנות יתר ואין הן כוללות את מלוא ההסתייגויות הדרושות. אין הן נתונות ליישום כללי אך הן נתקיימו בכל זאת כמלים חיות. מדוע?

ראשית כל, וחשוב מכל—הן סיפקו צורך אנושי. הן ריכזו את תשומת הלב ואת מצוות-העשה במספר נקודות בולטות של התנהגות אנוש. הן הביאו לידי הבנה משותפת בן בני אנוש. הן חסכו מחשבה, הסבר ודיון. על כל מגרעותיהן היו ביסודן מועילות.

שנית, ניתנו רק עשרה עיקרים—והדבר היה חשוב בה במידה בשביל המשך קיומם. מבין מאות הציוויים שהיו ראויים להנתן, הודגשו עשרה—מעטים

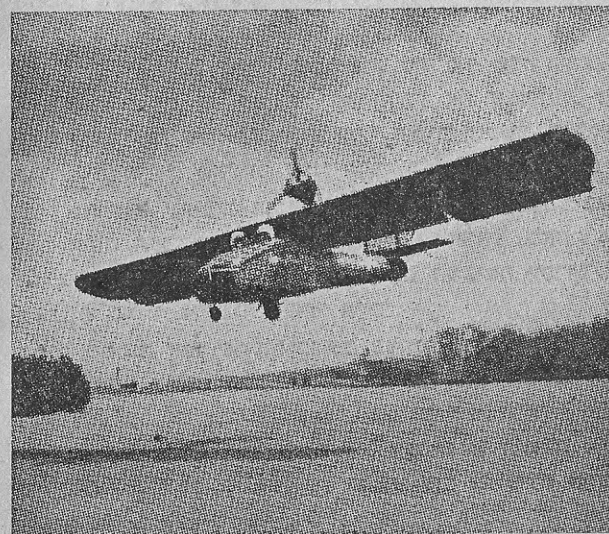
האפשר לפתח עקרונות מודיעין אסטרטגי?

הרגיל בקרבות, של ארבעה פצועים על כל הרוג, ניתן לסכם כי הוא השמיד, למעשה, גדוד סיני אחד.

כהישג-לחימה של קבוצה קטנה, אין שני לזה. שום רשומה אחרת בספרי המלחמות אינה מיטיבה להוכיח מוזאת, כי ניסים מתרחשים עת מפקד שקור-רוחו והעזתו שאינה-יודעת-גבול מצרף אליו קומץ אנשים איתנים. הנצחון בא לא הודות לארטילריה, כי אם הודות לכך שאספוא האמין בה, רצה בה, ואחר-יכן תיכנן את משימותיה.

אך משנגולה הפרשה, חשיבותה עלתה על משמעות ההתרחשויות באותו שדה-קרב קטן. בזעיר אנפין חזינו בה את בנין-האב למערכה הגדולה שתפרוץ בעתיד—כי צד יש לערכה, וכיצד יש לווסת את סיכונה, החלטותיה ותנועותיה, אם צבא-השדה יעמוד נגד כלי-נשק אטומיים, וישתמש בהם.

הדברים ששמענו הציטו את דמיוננו. הפטרול של אספוא נראה לנו כצות-קרב משורין החודר לשטח האויב, והוא קטן מדי וחומקני מדי מלהוות מטרה אטומית משתלמת, אך גדול עד כדי לחסום את האויב, ולא לצו להרחיב את התפרסותו. בעשותו זאת לאויב, בהכרח ינצל את מיטב המחפה שמאפשרת הקרקע. לאחר זאת, משיפתח את המצב, מעבי הקרב יזמין את הברק הגדול להכות על כל סביבתיו. בכל עת תמיד ישען כוחו על העזתו וקור רוחו, ועל שליטתו בתקשורת. מעשה זה של לויטנט-משנה חבשי ראוי לאיוון וחקיקור מצד הגנרלים, ההופכים בדעתם את האפשרויות הטמונות במלחמת המחר.

„אינפלאטופלאן“
דו-מושבי
(ראח הסבר
לתמונת השער)

במספר עד כדי כך, שקל לשננם בזכרון, ולהקדיש להם תשומת לב מתמדת. לו היו לנו 100 דברות — הן היו נשכחות תוך שנים ספורות.

ל"עקרונות המלחמה" של קלאווביץ נודעה השפעה רבה על ספרותנו הצבאית והן הועילו למדע המלחמה שלנו. אבל כאשר הגיש קלאווביץ לראשונה את רעיונותיו לעיון עשה זאת בהסתייגות מפורשת:

"עקרונות אלה, הגם שהינם תוצאות מחשבה רבה והקר ממושך של תולדות המלחמה, הועלו בכל זאת על הכתב בחפזה רבה, ועל כן לא יעמדו בפני ביקורת חמורה באשר לצורתם. בנוסף על כך, רק העניינים החשובים ביותר נבחרו מתוך מספר גדול של נושאים, שכן היה צורך במידה ידועה של קיצור. על כן עקרונות אלה לא יתנו הדרכה מושלמת להוד מלכותך, אלא יעוררו את מחשבתך וישמשו לך כמדריך לעיוןך¹."

בצורתם המתקנת והמקובלת כיום בהלכה הצבאית האמריקאית, עקרונות אלה הם:

רביבו כוח	רבקות במטרה
חסכון בכוח	פשטות
הפתעה	אחדות הפיקוד
בטחון	תוקפנות

תמרון

הרעיון היסודי מאחורי כל אחד מעקרונות אלה הינו ברור וקל להבנה. כל עקרון ועקרון הוא בעל חשיבות. כל עקרון ועקרון ניתן ליישום נרחב ביותר. בכל תכנון יש לעיין עיין-היטב בכל אחד מעקרונות אלו (אם כי אין זה הכרחי שתמיד יתקבלו כולם). כל אחד מהם ראוי שילמדוהו וידונו בו.

עקרונות אלה הביאו תועלת בהוראת מדע המלחמה, והיו תזכורת בעת קרב בידי המפקד העיין והטרוד או בידי קצין-המטה. יותר מכל סייעו הם ליצירת הבנה משותפת. הם תורמים לבהירות הביטוי. הם מאפשרים דיון ומונעים אי-הבנות רבות. הם מסייעים ליצירת הלכה משותפת.

מהיותם בעלי כל הנתונים הללו, הם גמישים כיאות. אין בהם דבר האומר למשל, כי תכנית צבאית חייבת לכלול בתוכה את עקרון ההפתעה, אולם עקרונות אלה כבר מוטבעים כל כך באיש הצבא — למן מפקד הכתה ועד למפקד הארמיה — עד שכמעט אין הוא יכול לשכחם. אם, לדוגמה, לנוכח האויב יזניח מפקד יחידה את עקרון הבטחון, ויהא זה בתרגיל מפה, תמרון שדה, או בקרב ממש, יודע הוא כי הוא יתן את הדין על כך.

נקל למתוח ביקורת על עקרונות המלחמה ואפילו לשימם ללעג. אין הם מתואמים או שווים ברמת-חשיבותם. יש להם נקודות השקפה שונות. אין הם ברי יישום באופן כללי. לעתים אין הם מובנים כהלכה ע"י אותם תלמידי-מלחמה שאינם מסוגלים למחשבה.

אם תתעלם ממגרעות אלו, הרי הוכיח הנסיון כי עקרונות המלחמה נכוחים, חשובים ולמעשה רבי-עוז בתחום נרחב של הדרכה ומצבי מלחמה. אכן, הם מצדיקים את קיומם.

האפשר לפתח עקרונות מודיעין איסטרטגי שיהיו דומים, בתחומם, לעקרונות המלחמה? האפשר, בעיצובם של עקרונות מודיעין, שלא לסטות מיסודות-עוצמה אלה — המתבטאים ביחוד בפשטות הצגת הענין — אשר הוכיחו את ערכם השימושי בעיצוב עקרונות המלחמה?

אם עקרונות אלה אפשריים, נוכל לרכוש באמצעים מצומצמים עוזים רבי-כוח לפיתוחה של יכולת-מעש בתחום המודיעין האיסטרטגי, ובהתקדמות לקראת הבנה והלכה משותפת במסגרת חבר אנשי המודיעין, במיוחד באשר לעקרונות להפקת מודיעין איסטרטגי.

על סמך שיקולים אלה אנו מגישים לעיונכם את תשעת עקרונות המודיעין, מתוך ידיעה שמצויות בהם כל אותן מגרעות שהוזכרו לעיל, אך באמונה כי הם ראויים למעט מאותן תביעות לעיון רציני מצד חבר אנשי המודיעין.

כיוון שעומד לרשותנו הנסיון החיובי שנרכש תוך כדי שימוש בעקרונות המלחמה, מושפעים עקרונות המודיעין, המותוים כאן, מן הקווים-המנחים הבאים:

1. כל עקרון חייב להיות בעל חשיבות ועשוי ליישום נרחב ביותר. אלה המשתמשים בעקרונות המלחמה גאים על כך שעקרונות אלה ניתנים ליישום מועיל בבחינת מערכות מלחמה למן ימי סו-רצו (500 לפה"ס), והלאה — ימי חניבעל, ימי נפוליון ועד ימי פאטון. איש אינו טוען שהם ניתנים ליישום כולל. מתעוררים מצבים בהם אין עוז בעקרונות אחרים.

2. עליהם להיות עקרונות כלליים באמת, מנחי-פעולה במצבים רבים. לדוגמה, עקרונות המלחמה לא נוסחו במונחים של רשימת-זכורות ענינית, הגם שערכן של רשימות כאלו רב לתכליות אחרות. על כן, לא נכללו בעקרונות המודיעין המוצעים גורמים חברתיים, גורמים מדיניים, וגורמים כלכליים; כן לא נכללו בהם פרטי-פרטים כמו אנשים, ארגונים או גורמים פסיים — "גורמים" אינם בגדר "עקרונות".

3. רעיון-היסוד של כל עקרון חייב להיות ניתן להבעה במילה אחת או באמרה תלת-מילית פשוטה.

כלל זה, המסייע לזכרון, והמקל על השימוש וההבנה המשותפים, הוא

⁽¹⁾ רשאי אתה, לצורך הענין שלפנינו להחליף "תולדות המלחמה" ב"מודיעין" ו"הוד מלכותו" ב"קורא הנוכחי".

תכונה אפינית בולטת של עקרונות המלחמה, כפי שהם מובאים בספרותה הצבאית של ארה"ב.

4. גמישות, תיאורים פשוטים, והעדר כל משפטי חקיקה או משפטים פילוסופיים הם בגדר הכרח.

מצבים-עלולים נדירים וחריגים אקראיים הושמטו בכוונה למען אפשר התרכזות ברעיונות הפשוטים הבולטים. אם יביא השימוש הנרחב בעקרונות המודיעין לידי התוצאות הברורות אשר נבעו למדע המלחמה מן העקרונות הותיקים יותר (ריכוז תשומת הלב בעניינים בעלי חשיבות בולטת, ותוצאה — אחידות הלכה), כי אז אין חשיבות לחשש שמא יועררו עקרונות המודיעין אותה-ביקורת שהופנתה כלפי עקרונות המלחמה.

העקרונות המוצעים להלן, סבורני כי תמיד יהיו ראויים לעיון, ותכופות יהיו ראויים לאמוץ בתחום הפקת המודיעין האיסטרטגי, בין שהיא זה בשעת תכנון מבצע, ובין בשעת כתיבת דוח או דיון בתוצאות. הניסוח שלי לתיאור כל עקרון, נועד להעביר לקורא את רעיון היסוד, ולא למצות את הענין עד תומו או לדקדק דקדוקי-הגיגיו.

תשעת "עקרונות המודיעין"

תכלית

עקרון התכלית חדור בכל בחינה של כל מבצע מודיעין. צורת ההתקפה על כל נושא מודיעין חייבת להיות מושפעת מן השימוש אשר עתיד להעשות בו. התכלית קובעת את העיתוי, את מידת ה"כיסוי", את הניסוח ואת אורח הטייפול. התכלית המיידית של כל דוח היא לעיתים קרובות לפתור את הדבר הנקרא בדרך כלל "הבעיה", בפי אלה המתייחסים אליה. תכלית גדולה יותר עשויה לנצל את פתרונה של הבעיה כהנחיה למדיניות או לפעולה.

הגדרות

העקרון הגדרות ברורות חיוני להפקת מודיעין. הנסיון מראה את החשיבות הרבה שבהבהרת משמעותה של כל מלה ורעיון חשובים — במיוחד הללו המופיעים בכותרת, במונחי-ההתייחסות ובמסקנות.

הגדרות ברורות מביאות לידי מחשבה ברורה. הן מרכזות את המאמץ בדברים הרצויים באמת ומונעות אי הבנות. הגדרות נחוצות במיוחד במסגרת מודיעין איסטרטגי העוסק במושגים המצויים בשימוש כה נרחב כמו יכולת, גפיעות, כוונות, ומלחמה קרובה, מלחמה עתידה ולוחמה "בלתי מקובלת".

ניצול המקורות

עקרון ניצול המקורות מצריך הפעלה יסודית של כל המקורות היכולים להטיל אור על המחקר. מה היא יכולתו האפשרית של כל מקור ומקור ומה הן

מגבלותיו? באיזו מידה הם מאשרים זה את זה או סותרים זה את זה? ככל שמגוונים המקורות כן רב הסיכוי לבדיקות-צולבות תכליתיות. כשהמקורות מגוונים, רחבים יותר יסודות הדוח, ראיית-הדברים חדה יותר, והסיכויים לטעות חמורה פחותים יותר.

משמעות

לעובדות כפשוטן יש להעניק משמעות. יש להמריץ באון את החיפוש אחר משמעות, ותמיד יש להראות מהי משמעותן של עובדות והודעות. לעיתים קרובות אפשר לעשות זאת על ידי השוואת העובדה הנתונה עם עובדה מקבילה באותו תאריך שנה קודם לכן, או עם עובדה דומה בארה"ב. הצבעה על המשמעות מגדילה במאוד את התועלת שבעובדה. רק לעיתים נדירות מדברות העובדות בעד עצמן.

סיבה ומסובב

ההתחקות אחר סיבה ומסובב היא אמצעי מצוין להבנת המתרחש בכל מצב, ולמניעת אי הבנות. מחקר כזה מסייע תכופות לגילוי גורם-המפתח. הצבעה על גורמים מאפשרת גם את השימוש במודיעין ברמת המדיניות.

רוח העם

כל הערכת מודיעין נכוחה חייבת להכיר בהשפעתה היסודית של רוח העם, הכוללת נתוני-רקע כתרבות, דת, אגדות עם, וכל אותם מושגים הנרכשים למן ימי הילדות והלאה. חשוב להבחין בין קבוצה נמרצת, תוקפנית, ומלאת תקוות ורוח-התקדמות לבין קבוצה עייפה, מאוכזבת וחזות שחורות. "רוח" כוללת מוראל והרצון-לנצח, החשוב מכל. במסגרתה נכללים קנאות, לאומיות, ידיפת-שלום ותבוסנות. לעתים משתמשים במונח המקביל "מזגו של העם".

רוח תוקפנית במידה בלתי רגילה עשויה להכפיל פי עשרה את היכולת לה ניתן לצפות, כרגיל, במצב נתון, ואילו רוח תבוסנית עלולה לצמצם אותה יכולת עצמה לעשירית בלבד.

מגמות

עקרון המגמות מושתת על תנועתם ומתכונתם של ענייני-אנוש, ומצריך הערכת הכיוון האפשרי של שינוי. האם הגורם הנתון לבחינתנו גובר או פוחת, ובאיזו מידה? האם המגמה יציבה, מעגלית או אופקית? מגמות קשורות במהודק עם החזות-מראש, שהיא חלק מה חיוני של תהליך המודיעין. חקר המגמות מנסה להבקיע מבעד לערפל העתיד.

דרגת הודאות

עקרון דרגת הודאות מצריך שקילת שלושה גורמים הנבדלים זה מזה אך במקצת: עד כמה מהימנות הן הקביעות העובדתיות, עד כמה מדויקות הן

הקביעות המספריות, ומה הן האפשרויות להערכה והסקת מסקנות. בכל מקרה דרגת המהימנות, הדיוק והאפשרויות עשויה להיות גבוהה. נמוכה או בינונית, ואבחנה זו הינה חשובה. אחת מחובותיו החיוניות של קצין הפקת המודיעין הוא לקבוע על פי עיון ביקורתי את מידת המהימנות, הדיוק והאפשרויות של כל יסוד חשוב, ולהבהיר את הדבר לקורא.

מסקנות

מסקנות חיוניות הן בשביל להפיק את מלוא התועלת מדוחות מודיעין רבים. הן קובעות, אם הושגה התכלית. כיון שתכופות המסקנות בלבד הן הנקראות והנחרתות בזכרון, יש להקפיד עד מאוד שהן יעבירו לקורא בבירור ובקיצור את הנקודות הבולטות, מבלי לפתוח פתח לאי הבנות.

*

תשעת עקרונות המודיעין אלה מוצעים בצורתם הגלמית והבלתי־בשלה הנוכחית לדיון כללי, ביקורת ושינוי. לאחר עיון כזה יש לקוות כי חבר אנשי המודיעין לא ימתין לשיפור התפיסה והניסוח, אלא יאמצם וישתמש בהם בצורתם הנוכחית. ליטוש נוסף יבוא תוך כדי שימוש, כאשר ארע בעקרונות המלחמה. אם נשפוט לפי המצב הנוכחי של פעילויות מודיעין, והעדרה של הלכתי־יסוד, ואם נשפוט מן הנסיון שקנינו בעקרונות המלחמה — יש בעקרונות המודיעין הבטחה כי יביאו תועלת אמיתית בהפקת מודיעין איסטרטגי. עקרונות אלה מהווים תשעה נקודות־יסוד מוכרת־היטב, אשר סביבן אפשר לרכז את האימון והמעש של המודיעין האיסטרטגי.

צ ק ל ון

לקט תרגומים

מפתח לשנת 1958 (חוברות 69—58)

תכלית מפתח זה לספק לקורא המעוניין בנושא מסוים את כל החומר המצוי ב"צקלון" כרך ו' על נושא זה. לפיכך ערוך המפתח לפי א"ב של ענפי־ידיעה, מקצועות, בני־מקצועות, ארצות וצבאותיהן. ציונו של המאמר חוזר ומופיע בכל אותם הערכים אשר תוכנו נגע בהם נגיעה של ממש. במאמרים הנוגעים חלקית בנושא מסוים, צוין מספר העמוד הנוגע בנושא, בסוגריים, ליד מספר החוברות.

צוין זה הנו המשך למפתחות כרך א', כרך ב', כרך ג', כרך ד', וכרך ה'.

הערות למשתמש:

- (1) לפני סוגי הלחימה למיניהם ולפני בחינות מסוימות של הלחימה, בא הציון "לחמה" — לדוגמה: "לחמת מדבר", "לחמה גרעינית"; אולם צורות הלחימה — התקפה, הגנה, מארב — מופיעות כמות שהן.
- (2) ב"מלחמות מקומיות" בא הציון "לחמה" לפני שם המקום — לדוגמה: "מלחמת קוריאה", "מלחמת טואץ", "מלחמת סיני".

אוויריה

- "רפסודה" להנחתת־אוויר — תמונת השער — 61.
- פרשי השמיים — הקפ' ט.מ.פ. סטיבנס — 63.
- "מטוס־מתקפל" אמריקני חדש — תמונת השער — 69.

אוסטרליה

- בית־ספר ללוחמת קרקע־אוויר — הקול־לווי' אי. ג', לאנגסטר — 66.
- כיצד אפשר לגבור על מארב? — המיור ג. י. לאנגסטר — 66.
- פרקי מארב — 68.
- "מאלקארה" — טיל נגד־טנקים ונגד־ביצורים אוסטרלי — תמונת השער — 68.

איטליה

- אנו מכתירים את האויב — ט. ג'ולי — 58.

אמון

- תרגיל איכון והרעשת־נגד — המיור וו. אי. סילס — 61.
- הצנחנות בצבא בריטניה — הקפ' פ. י. דיקסטון — 62.
- בית־ספר ללוחמת קרקע־אוויר — הקול־לווי' אי. ג'. מקנאמארה — 62.
- עצמת אש בת 24 שעות לטנק — הקול־לווי' א. קוב — 63.
- תחרות ל"פרס מנהיגות" בשריון האמריקני — הקפ' י. א. פאטי — 65.

- כיצד אפשר לגבור על מארב? — המיור ג. י. לאנגטרי — 66.
- אמן קצין המטה הסובאטי — הקול' ליאונצאקו — 68.

ארנון גייסות

- הצנחנות בצבא בריטניה — הקפ' פ. י. דיקסון — 62.
- דיביות השריון הבריטית — לאן? — ר. מ. אוגורקביץ — 62.
- הדיביות בעידן האטום — המיור מ. ר. וו. בארואז — 63.
- מגמות במבנה העוצבות בצבאות המערב ב-1957 — גנ' הארמיה מ. קרפנטיה — 64.
- מהם גדודי הנחיתה האמריקניים במזרח התיכון? — הקול' לוויט' וו. א. ווד — 64.
- המ"כ ועשרת חייליו — הקול' וו. אי. דאפוי — 67.
- "חטיבות מוגברות" או דיביות ב"דגם חדש" — הקפ' ב. ה. לידל-הארט — 68.
- ארגון הרגלים ללחימה בעידן הגרעיני — הקול' ד. ד. פרוסט — 69.

ארצות-הברית

- נשק-צלפים לילי חדש — תמונת השער — 60.
- "יוחנן הישר" — הקול' ר. ב. הנרי — 60.
- רפסודה להנחתת-אוויר — תמונת שער — 61.
- הלחם באויב — ולא בקרקע — הקול' וו. ב. פריקאט — 61.
- "האוק" — תמונת השער — 62.
- סודה של גבעה — הקול' לוויט' ר. א. סקראטון — 62.
- צמיג מוביל דלק — תמונת השער — 63.
- עצמת אש בת 24 שעות לטנק — הקול' לוויט' א. קוב — 63.
- חמש הודמנויות שהוחמצו בפירל הארבור — וו. לורד — 63.
- מגמות במבנה העוצבות בצבאות המערב ב-1957 — גנ' הארמיה מ. קרפנטיה — 64.
- "הגשר על יד ראמאגן" — הגנ' מיור ר. וו. ג'והנסון — 64.
- מהם גדודי הנחיתה האמריקניים במזרח התיכון? — הקול' לוויט' וו. א. ווד — 64.
- "AR-10" רובה אבטומטי אמריקני חדש — תמונת השער — 65.
- תחרות לפרס מנהיגות בשריון האמריקני — הקפ' י. א. פאטי — 65.
- צא מן העיר! — הקול' דייז — 66.
- המ"כ ועשרת חייליו — הקול' וו. אי. דאפוי — 67.
- משימות טקטיות חדשות לארטילריה הנגד מטוסית האבטומטית — הקול' לוויט' ג. ב. טראסל — 67.
- מוטח-ענק משוכלל לאימון תותחני-טנקים — הגנ' בריג' ג. ה. פולק — 68.
- "מטוס-מתקפל" אמריקני חדש — תמונת השער — 69.

בורמה

- הקרב על מיתקינה — הפילד-מרשל סיר וו. סלים — 67.

בריטניה

- נגרר אמפיבי קלימשקל צבאי בריטי — תמונת השער — 58.
- אנו מכתרים את האויב — ס. ג'ולי — 58.
- וחליות-נחיתה במלחמת סואץ — 60.
- נוהל עבודת-מטה בשדה — המיור א. ל. קינג-הארמן — 60.
- תותחנים-צנחנים במלחמת-סואץ — 61.

- הצנחנות בצבא בריטניה — הקפ' פ. י. דיקסון — 62.
- דיביות השריון הבריטית — לאן? — ר. מ. אוגורקביץ — 62.
- הדיביות בעידן הגרעיני — המיור מ. ר. וו. בארואז — 63.
- האריאר — "ג'יפ מתקפל" — תמונת השער — 64.
- מגמות במבנה העוצבות בצבאות המערב ב-1957 — גנ' הארמיה מ. קרפנטיה — 64.
- הקרב על מיתקינה — הפילד-מרשל סיר וו. סלים — 67.
- "חטיבות מוגברות" או דיביות ב"דגם חדש" — הקפ' ב. ה. לידל-הארט — 68.
- מוטח-ענק משוכלל לאימון תותחני-טנקים — הגנ' בריגדיר ג. ה. פולק — 68.
- ארגון הרגלים ללחימה בעידן הגרעיני — הקול' ד. ד. פרוסט — 69.

ברית-המועצות

- אימון קצין המטה הסובאטי — הקול' ליאונצאקו — 68.
- ארגון הרגלים ללחימה בעידן הגרעיני — הקול' ד. ד. פרוסט — 69.

גרדור

- נוהל עבודת מטה בשדה — המיור א. ל. קינג-הארמן — 60.
- מהם גדודי הנחיתה האמריקניים במזרח התיכון? — הקול' לוויט' וו. א. ווד — 64.
- ארגון הרגלים ללחימה בעידן הגרעיני — הקול' ג. ד. פרוסט — 69.

גרמניה

- מגמות במבנה העוצבות בצבאות המערב ב-1957 — גנ' הארמיה מ. קרפנטיה — 64.
- "הגשר על יד ראמאגן" — הגנ' מיור ר. וו. ג'והנסון — 64.

דיביות

- בעיות פיקוד-שריון בלחמה אטומית — הגנ' ת. בוש — 59.
- נוהל עבודת מטה בשדה — המיור א. ל. קינג-הארמן — 60.
- דיביות השריון הבריטית — לאן? — ר. מ. אוגורקביץ — 62.
- הדיביות בעידן האטום — המיור מ. ר. וו. בארואז — 63.
- מגמות במבנה העוצבות בצבאות המערב ב-1957 — גנ' הארמיה מ. קרפנטיה — 64.
- "חטיבות מוגברות" או דיביות ב"דגם חדש" — הקפ' ב. ה. לידל-הארט — 68.
- ארגון הרגלים ללחימה בעידן הגרעיני — הקול' ד. ד. פרוסט — 69.

הנגה

- "יופי של פגיעה!" — הקפ' ר. פ. אנסלין — 60.
- הדיביות בעידן האטום — המיור מ. ר. וו. בארואז — 63.
- מהם גדודי הנחיתה האמריקניים במזרח התיכון? — הקול' לוויט' וו. א. ווד — 64.
- צא מן העיר! — הקול' ד. ד. דייז — 66.
- ארגון הרגלים ללחימה בעידן הגרעיני — הקול' ד. ד. פרוסט — 69.

הפעיה

- ובתחבולות עשה מלחמה — הקול' ג. ב. פריקאט — 62.

המזרח-התיכון

- מה ארע במבצע "קדש"? — 61.

- הדיכוייה בעידן האטום — המיור מ.ר.ו. בארואז — 63.
— ארגון הרגלים ללחימה בעידן הגרעיני — הקול' ד. ד. פרוסט — 69.

התקפה

- בעיות פיקוד-שריון בלחמה אטומית — הגנ' ת. בוש — 59.
— נוהל עבודת מטה בשדה — המיור א. ל. קינג-הארטן — 60.
— הלחם באויב — ולא בקרקע — הקול' ו. ב. פריקאט — 61.
— הדיכוייה בעידן האטום — המיור מ.ר.ו. בארואז — 63.
— מהם גדודי הנחיתה האמריקניים במזרח הים התיכון? — הקול' לויט' ו. א. ווד — 64.
— הפטרול שלא יאמן — הגנ' בריג' ס. א. ל. מרשל — 69.

חבש

- „יפוי של פגיעה” — הקפ' ר. פ. אנסלין — 60.
— הפטרול שלא יאמן — הגנ' בריג' ס. א. ל. מרשל — 69.

חטיבה

- נוהל עבודת מטה בשדה — המיור א. ל. קינג-הארטן — 60.
— „חטיבות מוגברות” או דיכוייה ב„דגם חדש” — הקפ' ב. ה. לידל-הארט — 68.
— ארגון הרגלים ללחימה בעידן הגרעיני — הקול' ד. ד. פרוסט — 69.

ח"ר משוריון

- מגמות במבנה העוצבות בצבאות המערב ב-1957 — גנ' הארמיה מ. קרפנטייה — 64.
— סגוריה על מכונית-השריון — ר. מ. אוגורקיץ — 65.
— „חטיבות מוגברות” או דיכוייה ב„דגם חדש” — הקפ' ב. ה. לידל-הארט — 68.
— ארגון הרגלים ללחימה בעידן הגרעיני — הקול' ד. ד. פרוסט — 69.

טקטיקה

- בעיות פיקוד-שריון בלחמה אטומית — הגנ' ת. בוש — 59.
— הלחם באויב — ולא בקרקע — הקול' ו. פ. פריקאט — 60.
— ובתחבולות עשה מלחמה — הקול' ג. ב. פריקאט — 62.
— הדיכוייה בעידן האטום — המיור מ.ר.ו. בארואז — 63.
— פרשי השמיים — הקפ' ט. מ. פ. סטיבנס — 63.
— מהם גדודי הנחיתה האמריקניים במזרח הים התיכון? — הקול' לויט' ו. א. ווד — 64.
— מה דרוש להגנה נגד-טנקית — 64.
— צא מן העיר! — הלויט' ד. ד. דיין — 64.
— כיצד אפשר לגבור על מארב? — המיור ג. י. לאנגטרי — 66.
— המ”כ ועשרת חייליו — הקול' ו. א. דאפוי — 67.
— משימות טקטיות חדשות לארטיילריה הנגד-מטוסית האבטומית — הקול' לויט' ג. ב. ב. טראסל — 67.
— ארגון הרגלים ללחימה בעידן הגרעיני — הקול' ג. ד. פרוסט — 69.

יפן

- חמש הזדמנויות שהוחמצו בפירל האירבור — ו. לורד — 63.
— הקרב על מיתקניה — הפילד-מרשל סיר ו. סלים — 67.

ישראל

- התת מקלע „עוזי” — פ. קיטל — 59.
— מה ארע במבצע „קדש”? — 61.
— „תיקונים” לתיאור מלחמת סיני — קול' הדיכוייה מונפור — 65.
— עוד „תיקונים” לתיאור מלחמת סיני — קול' הדיכוייה מונפור — 66.

כוח-אדם

- „חטיבות מוגברות” או דיכוייה ב„דגם חדש” — הקפ' ב. ה. לידל-הארט — 68.

כתה

- המ”כ ועשרת חייליו — הקול' ו. א. דאפוי — 67.

לוגיסטיקה

- הדיכוייה בעידן האטום — המיור מ. ר. ו. בארואז — 63.

לחמה אמפיבית

- זחליות נחיתה במלחמת סואץ — הקפ' פ. ס. בארי — 59.
— מהם גדודי הנחיתה האמריקניים במזרח הים התיכון? — הקול' לויט' ו. א. ווד — 64.

לחמה גרעינית

- בעיות פיקוד שריון בלחמה אטומית — הגנרל ת. בוש — 59.
— הדיכוייה בעידן האטום — המיור מ.ר.ו. בארואז — 63.
— מגמות במבנה העוצבות בצבאות המערב ב-1957 — גנ' הארמיה מ. קרפנטייה — 64.
— משימות טקטיות חדשות לארטיילריה הנגד מטוסית האבטומית — הקול' לויט' גיזהן ב. ב. טראסל — 67.
— חטיבות מוגברות” או דיכוייה ב„דגם חדש” — הקפ' ב. ה. לידל-הארט — 68.
— ארגון הרגלים ללחימה בעידן הגרעיני — הקול' ד. ד. פרוסט — 69.

לחמת לילה

- נשק-צלפים לילי חדש — תמונת השער — 60.
— הפטרול שלא יאמן — הגנ' בריג' ס. א. ל. מרשל — 69.
— ארגון הרגלים ללחימה בעידן הגרעיני — הקול' ד. ד. פרוסט — 69.

לחמה נגד-טנקית

- מה דרוש להגנה נגד-טנקית? — 64.

לחמת מדבר

- אנו מכתרים את האויב — ס. ג'ולי — 58.
— מה ארע במבצע „קדש”? — 60.
— „תיקונים” לתיאור מלחמת-סיני — קול' הדיכוייה מונפור — 65.
— עוד „תיקונים” לתיאור מלחמת סיני — קול' הדיכוייה מונפור — 66.

לחמת שטח בנוי

- צא מן העיר! — הלויט' ד. ד. דיין — 66.

מארב

- כיצד אפשר לגבור על מארב? — המיור ג. י. לאנגסטר — 66.
- פרקי מארב — 68.
- הפטרול שלא יאמן — הגנ"ב ריג' ט. ל. א. מרשל — 69.

מודיעין

- חמש הזדמנויות שהוחמצו בפירל הארבור — וו. לורד — 63.
- עקרונות המודיעין — הגנ"ב ריג' וו. פלאט — 69.

מוטסים

- "רפסודה" להנחתת-אוייר — תמונת השער — 61.
- תותחנים-צנחנים במלחמת-סואץ — 61.
- הצנחנות בצבא בריטניה — הקפ' פ. י. דיקסון — 62.
- בית-ספר ללוחמת קרקע-אוייר — הקול' לווי' א. ג. מקנאטרה — 62.
- פרשי השמים — הקפ' ט. מ. פ. סטיבנס — 63.
- מגמות במבנה העוצבות בצבאות המערב ב-1957 — גנ"ב הארמיה מ. קרפנטייה — 64.
- ארגון הרגלים ללחימה בעידן הגרעיני — הקול' ז. ד. פרוטס — 69.

מוחלקה

- ארגון הרגלים ללחימה בעידן הגרעיני — הקול' ז. ד. פרוטס — 69.

מונות ומפקדות

- בעיות פיקוד-שריון בלחמה אטומית — הגנ' ת. בוש — 59.
- נוהל עבודת מטה בשדה — המיור א. ל. קינג-הארטן — 60.
- הדיביוזיה בעידן האטום — המיור מ. ר. וו. בארואו — 63.
- הקרב על מיתקינה — הפילד מרשל סיר וו. סליס — 67.
- "חטיבות מוגברות" או דיביוזיות ב"דגם חדש" — הקפ' ב. ה. לידל-הארט — 68.
- אימון קציני-המטה הסוביאטי — 68.
- ארגון הרגלים ללחימה בעידן הגרעיני — הקול' ז. ד. פרוטס — 69.

מוכ"ב

- תרגיל איכון והרששת-נגד — המיור וו. אי. טילס — 61.

מלחמת האזרחים האמריקאית

- ובתחבולות עשה מלחמה — הקול' ג. ב. פריקאט — 62.

מלחמת העולם הראשונה

- ובתחבולות עשה מלחמה — הקול' ג. ב. פריקאט — 62 (3).

מלחמת העולם השנייה

- אנו מכתרים את האויב — ס. ג'ולי — 58.
- סודה של גבעה — הקול' לווי' ר. א. סקראטון — 62.
- חמש הזדמנויות שהוחמצו בפירל הארבור — וו. לורד — 63.
- "הגשר על ידי ראמאגן" — הגנ"ב מיור ה. וו. ג'והנסון — 64.
- הקרב על מיתקינה — הפילד-מרשל סיר וו. סליס — 67.
- פרקי מארב — 68.

מלחמת סואץ

- זחליות-נחיתה במלחמת סואץ — הקפ' פ. ס. בארי — 59.
- מה ארע במבצע "קדש"? — 61.
- תותחנים-צנחנים במלחמת סואץ — 61.

מלחמת סיני

- מה ארע במבצע "קדש"? — 61.
- "תיקונים" לתיאור מלחמת סיני — קול' הדיביוזיה מונפור — 65.
- עוד "תיקונים" לתיאור מלחמת סיני — קול' הדיביוזיה מונפור — 66.

מנהיגות

- תחרות ל"פרס מנהיגות" בשריון האמריקאי — הקפ' י. א. פאטי — 65.
- הפטרול שלא יאמן — הגנ"ב ריג' ט. ל. א. מרשל — 69.

מצרים

- זחליות-נחיתה במלחמת סואץ — הקפ' פ. ס. בארי — 59.
- מה ארע במבצע "קדש"? — 60.
- תותחנים-צנחנים במלחמת-סואץ — 61.
- "תיקונים" לתיאור מלחמת סיני — קול' הדיביוזיה מונפור — 65.
- עוד "תיקונים" לתיאור מלחמת סיני — קול' הדיביוזיה מונפור — 66.

ניירות

- בעיות פיקוד-שריון בלחמה אטומית — הגנ' ת. בוש — 59 (11).
- סיגוריה על מכונית-השריון — ר. מ. אוגורקביץ — 65.
- ארגון הרגלים ללחימה בעידן הגרעיני — הקול' ז. ד. פרוטס — 69.

נשק — טילים

- "יוחנן הישר" — הלוי' ר. ב. הנרי — 60.
- "האוק" — תמונת השער — 62.
- הטילים המונחים לסוגיהם — הקפ' מ. קרישנן — 65.
- משגר טילי נ"מ שביצרי חדש — תמונת השער — 67.
- "מאלקארה", טיל נגד-טנקים ונגד-ביצורים אוסטרלי — תמונת השער — 68.

נשק — כללי

- התתרמקלע "עוזי" — פ. קיטל — 59.
- נשק-צלפים לילי חדש — תמונת השער — 60.
- "AR-10" — רובה אבטומטי אמריקני חדש — תמונת השער — 65.

נשק — נגד-טנקים

- מה דרוש להגנה נגד-טנקית? — 64.
- "מאלקארה", טיל נגד-טנקים ונגד-ביצורים אוסטרלי — תמונת השער — 68.

נשק — נגד מטוסים

- משימות חדשות לארטילריה הנגד-מטוסית האבטומטית — הקול' לווי' ג'והן — 67.
- ב. ב. טראטל — 67.

סין (ראה — "קוריאה")

פטרול

- כיצד אפשר לגבור על מארב? — המיור ג. י. לאנגטרי — 60
- פרקי מארב — 68
- הפטרול שלא יאמן — הגנ' בריג' ס. ל. א. מרשל — 69

פסיכולוגיה צבאית

- כיצד אפשר לגבור על מארב? — המיור ג. י. לאנגטרי — 66
- המ"כ ועשרת חייליו — הקול' וו. אי. דאפוי — 67

פלוגה

- ארגון הרגלים ללחימה בעידן הגרעיני — הקול' ז. ד. פרוסט — 69

צרפת

- מגמות במבנה העוצבות בצבאות המערב בי 1957 — גנ' הארמיה מ. קרפנטייה — 64

קוריאנה

- "יופי של פגיעה"! — הקפ' ר. פ. אנסלין — 60
- הלחם באויב — ולא בקרקע — הקול' וו. פ. פריקאט — 60
- ובתחבולות עשה מלחמה — הקול' ג. ב. פריקאט — 61
- שני לויטננטים ושני כדורים — המיור עיזמאת פאקאר — 62
- כיצד אפשר לגבור על מארב? — המיור ג. י. לאנגטרי — 66
- הפטרול שלא יאמן — הגנ' בריג' ס. ל. א. מרשל — 69

קנדה

- תרגיל איכון והרעשת-נגד — המיור וו. אי. סילס — 61

קשר

- בעיות פיקוד-שריון בלחמה אטומית — הגנ' ת. בוש — 59 (11)

רגלים

- הדיביזיה בעידן האטום — המיור מ. ר. וו. בארואוז — 63
- מגמות במבנה העוצבות בצבאות המערב בי 1957 — גנ' הארמיה מ. קרפנטייה — 64
- כיצד אפשר לגבור על מארב? — המיור ג. י. לאנגטרי — 66
- צא מן העיר! — הלויט' ד. ז. דיין — 66
- המ"כ ועשרת חייליו — הקול' וו. אי. דאפוי — 67
- הקרב על מיתקנה — הפילד-מרשל סיר וו. סליס — 67
- "חטיבות מוגברות" או דיביזיות ב"דגם חדש" — הקפ' ב. ה. לידל-הארט — 68
- ארגון הרגלים ללחימה בעידן הגרעיני — הקול' ז. ד. פרוסט — 69

רוחניות

- ארגון הרגלים ללחימה בעידן הגרעיני — הקול' ז. ד. פרוסט — 69

שביצריה

- מה דרוש להגנה נגד-טנקית? — 64
- עוד "תיקונים" לתיאור מלחמת סיני — קול' הדיביזיה מונפור — 66
- רכבי-משורין רבי-שימושים שביצרי חדש — תמונת השער — 66
- משגר טילי נ"מ שביצרי חדש — תמונת השער — 67

שינוי

- עומס הקריאה — כיצד יוקל? — ב. וו. סאוראל — 64

שריון

- אנו מכתרים את האויב — ס. ג'ולי — 58
- בעיות פיקוד-שריון בלחמה אטומית — הגנרל ת. בוש — 59
- דיביזיות השריון הבריטית — לאן? — ר. מ. אוגורקביץ — 62
- הדיביזיה בעידן האטום — המיור מ. ר. וו. בארואוז — 63
- עצמת אש בת 24 לטנק — הקול' לויט' א. קוב — 63
- מגמות במבנה העוצבות בצבאות המערב בי 1957 — גנ' הארמיה מ. קרפנטייה — 64
- מה דרוש להגנה נגד-טנקית? — 64
- סניגוריה על מכונית-השריון — ר. מ. אוגורקביץ — 65
- תחרות לפרס מנהיגות" בשריון האמריקני — הקפ' י. א. פאטי — 65
- הקרב על מיתקנה — הפילד-מרשל סיר וו. סליס — 67
- "חטיבות מוגברות" או דיביזיות ב"דגם חדש" — 68
- מטוה-ענק משוכלל לאימון תותחנים-טנקים — הגנ' בריגדיר ג'. ה. פולק — 68

שתוף פעולה (שריון-רגלים)

- הקרב על מיתקנה — הפילד-מרשל סיר וו. סליס — 67
- "חטיבות מוגברות" או דיביזיות ב"דגם חדש" — הקפ' ב. ה. לידל-הארט — 68

שתוף פעולה (קרקע-אוויר)

- בעיות פיקוד-שריון בלחמה אטומית — הגנ' ת. בוש — 59
- בית-ספר ללוחמת קרקע-אוויר — הקול' לויט' אי. ג. מקנאמארה — 62
- פרשי השמיים — הקפ' ט. מ. פ. סטיבנס — 63

תאורה

- עצמת-אש בת 24 שעות לטנק — הקול' לויט' א. קוב — 63
- ארגון הרגלים ללחימה בעידן הגרעיני — הקול' ז. ד. פרוסט — 69

תובלה

- נגרר אמפיבי קלי-משקל צבאי בריטי — תמונת השער — 58
- "רפסודה" להנחתת-אוויר, אמריקנית — תמונת השער — 61
- צמיג מוביל דלק — תמונת השער — 63
- "האריאר" — גיפס מתקפל" בריטי חדש — 64
- ארגון הרגלים ללחימה בעידן הגרעיני — הקול' ז. ד. פרוסט — 69

תורכיה

- שני לויטננטים ושני כדורים — המיור עיזמאת פאקאר — 62

תותחנות

- תרגיל איכון והרעשת-נגד — המיור וו. אי. סילס — 61
- הדיביזיה בעידן האטום — המיור מ. ר. וו. בארואוז — 63
- מגמות במבנה העוצבות בצבאות המערב בי 1957 — גנ' הארמיה מ. קרפנטייה — 64

תרגילים

- תרגיל איכון והרעשת-נגד — המיור וו. אי. סילס — 61
- תחרות לפרס מנהיגות" בשריון האמריקני — הקפ' י. א. פאטי — 65

אורודינמיקה

מאת

ד"ר-אינ' דוד אביד

מרצה ראשי ב"טכניון" — חיפה

המחבר, שהנו בעל השכלה ונסיון מדעי מקצועי רב בהנדסה ואירור-
נאוטית, הנדסה מכונאית ומכניקה שימושית, דן בספר זה בוריתת האוויר
סביב גופים שונים ובתנועת מטוסים, קליעים וכו' באטמוספירה.
המחבר מסביר בלשון פשוטה ובלוית תמונות ושרטוטים רבים את
היסודות של האורודינמיקה התת-קולית והעל-קולית.
הספר מחזיק למעלה מ-300 עמוד, ובו מילון עברי-אנגלי למונחי
אורודינמיקה. מודפס על נייר משובח.

המחיר 4 ל"י

לאנשי צבא ומנויים הנחה

להשגות בכל בתי המסחר לספרים ובסניפי "מערכות"

למנויי צקלון

עם הופעת החוברת האחרונה לשנת 1958,
ניתנת אפשרות לכוון את החוברות שהופיעו
בשנת 1958 (מס' 58 — מס' 69). מחיר הכריכה
1000 פרוטה.

את החוברות לכריכה יש למסור במנהלת
"מערכות" (הקריה רח' ג' מס' 1 — ת"א) או
לשלוח לת.ד. 7026 הקריה, ת"א, עד 1 באפריל
1958, ולצרף המחאת דואר מתאימה. מחיר כרך
(כולל החוברות) 2,5 ל"י

הופיעו:

אמנות המלחמה

מאת: לויט-קול. א. ברן

המחבר דן בעקרונות המלחמה, ומדגים את יישומם ב-13 פרקי הדגמה ממלחמות שונות, החל במסע קדש ב-1288 לפנה"ס וכלה במסע תוניסיה 1943. המחיר — 5 ל"י. לאנשי צבא ומנויים 3.750 ל"י.

בנתיבי ה"בריוחה"

מאת: אפרים דקל

תיאור פרשות ה"בריוחה" שקובצו על-ידי אחד ממפקדי ה"בריוחה" באירופה. פעולות מרתקות, רבות-סיכון והעזה, שבוצעו בעצם ימי מלחמת העולם השנייה ואחריה, עד הקמת המדינה. המחיר 8.500 ל"י. לאנשי צבא ומנויים 6.400 (במשרדי מערכות בקריה ניתן לרכוש הספר ממהדורת "למרחב" בתנאים מיוחדים).

רק אתמול...

מאת: עו"ד א. חוטר-ישי

סיפורים מרתקים על המאבק שנאבק פרקליט ה"הגנה" עם שלטונות המנדט הבריטי. המחיר 4.750 ל"י. לאנשי צבא ומנויים 3.350 ל"י.

אזרח ומדינתו

מאת: עו"ד שולמית אלוני

יסודות תורת האזרחות. ספר הכתוב בצורה נאה, בשפה ברורה ופשוטה. מיועד לקריאה לנוער וערוך במתכונת לימוד תורת האזרחות בבתי-הספר. המחיר 2.750 ל"י. לאנשי צבא ומנויים 2.050 ל"י.

דואר רשמי

3 את ח"פ

קניית מוצקן

38 שטר ויז'מן

חילוק